

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Hallgatói Önkormányzat

2013.máj. 76/4

**A vizsgaidőszak súlyosan károsítja
az Ön és környezete egészségét.**

Tartalom

Miről is olvashatsz?

- 03 Főszerkesztői jegyzet
- 03 Impresszum
- 04 Hírek
- 05 Bemutatkozik a HK
- 06 "A tanterv úgy jó, ahogy van - nagyjából"
- 08 Ádám és Éva mAdEe in Hell
- 09 Beer Grylls és a Szeszcovery Channel
- 09 Kamionosok és Xéna
- 10 SerWoodStock
- 10 A Gyula, a Rabb és a serítették
- 11 Ballgács és a SZEmlly Guy
- 11 Elássuk a csatabárdot
- 12 Komoly Pohár
- 13 Vivat, Wanderer!
- 14 TDK a TÁMOP program után
- 15 In memoriam Dr. Kulcsár Béla
- 16 Kolesz verzió
- 17 Hútsd le a balatoni lázad az EFOTT-on!
- 18 Szakkolli még utoljára is!
- 19 A határidő mindenkit kötelez?
- 19 Adj vért, és ments meg három életet!
- 20 Műszak után
- 21 Kitérő válaszok
- 22 Mágnesesség a repülésben - a GABRIEL projekt
- 24 Porsche 935 vs. Ford Capri - 2. rész
- 25 Szerencsés szerencsétlenség II.
- 26 Könyvajánló
- 26 Zeneajánló
- 27 Filmajánló
- 27 Színház ajánló
- 28 Kolikonyha
- 29 Rejtély
- 29 Nem mi mondtuk...
- 30 Váscék

08

13

16

17

18

19

24

Főszerkesztői jegyzet

Kedves Olvasó!

A tavaszi félév utolsó Közhírét tartod a kezdedben, ami több dolgot is jelenhet. Egyrészt, hogy lassan elkövetkezik az a néhány hét, amit az egyetemisták a hátuk közepére kívánnak: leánykori nevén a vizsgaidőszak; másrészt viszont jelentheti azt is, hogy már lassan vége az oktatásnak, a számonkéréseknek, és kezdetét veszi a szünidő. Mindenki eldöntheti magában, hogy milyen felfogásban tekint a közeljövőbe. Ilyenkor legjobb talán pusztán a soron következő, apró feladatokra koncentrálni, mert ha a tankönyv fölött görnyedve csak arra gondolunk, hogy de jó lenne csobbanni egyet a Balcsiban, akkor az dementorként fogja kiszipolyozni belőlünk a jó kedvet.

A téli hónapokkal ellentétben - amikor a borongós, szomorú idő miatt az ember hajlamosabb a szobában gubbasztva neadjisten még tanulásra is vetemedni - a nyári vizsgák eljövetelekor még a különböző időjárási elemek is hadat üzennek nekünk. Ember legyen a talpán, aki a 30-40 fokban melegben és a tűző napon nekiáll falni a betűket. De nálam sokkal okosabb emberek is megállapították már, hogy a tanulásban van a jövő, így ha szeretnénk eltartani a családukat valamiből (vagy nem akarjuk az ösztöndíjat vagy diákhitelt az 1800 Ft/kredit vagy 4500/pótlás díjú extra szolgáltatásra költeni), akkor nincs más hátra, mit előre.

„A gép forog, az alkotó pihen” - mondja az Úr Madách Imre Az ember

tragédiája című művében. A Közhír gépezete valóban forog tovább, azonban a félév utolsó számát kiadva az alkotó mégsem pihen meg. Igen sok feladatot tűztünk ki a félév hátralévő részére és a nyári vakációra is. Részleteket egyelőre nem árulok el, de bízom benne, hogy a következő félévekben még közelebb tudjuk hozni a Közhírt kedves olvasóinkhoz. Ehhez azonban nélkülözhetetlen, hogy értékelj a munkánkat - legyen az egy velős kritika, vagy egy-két bátorító szó az újsággal kapcsolatban. A szerkesztőséget eléred a *kozhir@kozlekkar.hu* e-mail címen, vagy *facebook.com/kozhir* oldalon, de azt is jó néven vesszük, ha odajössz hozzánk az egyetemi folyosókon és elmondod a véleményed. Hidd el, hogy sokat jelent nekünk!

A közhely eszközével élve kreditekben gazdag vizsgaidőszakot és hosszú, vidám nyarat kívánok a szerkesztőség nevében!

Van egy érdekes cikkötleted, de nem érzed magad tehetségesnek az íráshoz vagy nincs időd foglalkozni a témával? Írd meg nekünk és megpróbálunk utánajárni!

Laca

A szerkesztőség elérhetőségei:

1114 Budapest, Bartók B. út 27 fsz. 8-9

Tel/Fax: 1/463-3780

E-mail: kozhir@kozlekkar.hu

Honlap: kozhir.bme.hu

Közhír Blog: kozhir.blog.hu

Facebook: www.facebook.com/kozhir

Készült 700 példányban

A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA

Felelős kiadó:

Dudás SimsonStar Ferenc

Felelős szerkesztő:

Dominik HolnapKüldöm Zsolt

Kari lap felelős:

Somogyi Soma József

Főszerkesztő:

Majkut ManicMonday László

Főszerkesztő helyettes:

Zentai Zsófia

Rovatvezetők:

Ádám s Family Zsuzsa
Bortei-Doku Lavizindier Shaun
Stefán HáromHárom Péter
Zentai Zsófia

Tördelőszerkesztő:

Darázsi Diszpécser István
Munkácsi MinekAludni Kristóf
Révész János

Olvasószerkesztők:

Lencsés Lencsi Anna
Tenk EuroMelo Csaba
Waszlavik Eszter

Terjesztési felelős:

Rupp Ferenc

Írták még:

Baligács PeterGriffin László
Balogh Bianka
Boczor UtálokMosogatni Eszter
Cseh BeerGrylls Tamás
Ernszt NaptárNélküli Anita
Kovács PeaceKosFred Tamás
Mácsai Csaklegyenmegazh Domonkos
Molnár Gyulukém Gyula
Somogyi Unfanatic Imre
Spohn KZK Márton
Strausz Borostyán Péter
Tóth AdEe Ádám
Veres Antialkoholista Antal
Varga Xéna Tímea
Várhelyi HíresHírhedt Márton

Design, Fotó:

Kiss Fanni Flóra
Kersity Milán

Nyomás:

Multiszolg Bt.
2600 Vác, Kandó K. u. 20/B
Tel: 27/502-765, Fax: 27/502-766
E-mail: info@multiszolgbt.hu

Hírek

Hónapról hónapra összegyűjtjük nektek a legfontosabb információkat, eseményeket, pályázatokat az egyetem és karunk háza tájáról.

Éves Tisztújító Szavazás

A BME Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Hallgatói Önkormányzata 2013. május 14-16. között tartja éves tisztújító szavazását. A Hallgatói Fórumot a Baross Gábor Kollégium dísztermében rendezik meg 2013. május 14-én, 18 órai kezdettel. A szavazáson való részvételért 6 közösségi pont jár. Bővebb információért olvasd el a Hallgatói Képviselő beszámolóját a Köz hír különszámában, vagy látogass el a www.kozlekkar.hu oldalra!

Szalagavató Szakestély

A Közlekkari Hagyományörző Öntevékeny Kör 2013. május 31-én este 8 órától a Baross Gábor Kollégium Dísztermében tartja Szalagavató Szakestélyét. Bővebb információ hamarosan a kozlekkar.hu oldalon!

Véradás a Baross Gábor Kollégiumban

A Műegyetem idén is részt vesz az Országos Felsőoktatási Véradó Versenyen. 2013. május 14-én 15-19 óra között a Baross Gábor Kollégium dísztermében adhattok vért és menthettek meg ezzel három életet!

OHV nyertesek 2012/2013 tavasz

Az Egyetemi Hallgatói Képviselőlet kisorsolta az általa meghirdetett nyereményeket az OHV-t kitöltő hallgatók között. A nyertesek listája az ehk.bme.hu oldalon érhető el. A nyeremények a Diákközpont irodájában (K épület 1. em. 62.) vehetők át nyitvatartási időben (H-Cs: 8.00-16.00, P: 8.00-13.00).

TDK Fórum

A Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Hallgatói Képviselőlete 2013. május 9-én 17 órai kezdettel rendezi meg TDK Fórumát a Baross Gábor Kollégium dísztermében. A fórumra minden érdeklődőt szeretettel várunk.

EFOTT 2013

Az Egyetemisták és Főiskolások Országos Turisztikai Találkozóját idén Zánkán, az Új Nemzedék Központban rendezik meg, június 25-30. között. Akciós hetijegyet június 21-ig lehet vásárolni (kizárólag érvényes diákigazolvánnyal rendelkező hallgatóknak). Az kedvezményes hetijegy ára 15 490 Ft. A fesztivál programja és további információ a www.efott.hu honlapon található.

Dunai Regatta

2013. május 9-én 13 órakor veszi kezdetét a Duna-parti egyetemek regattája a Műegyetem rakparton. Az érdeklődők a futamokon kívül érdekes és látványos programokon vehetnek részt. Az est zárásaként az eredményhirdetést követően fellép a Compact Disco.

Adj te is vérplazmát!

Hamarosan véget ér a karok közötti vérplazmaadó verseny. Az adatokat a 14. oktatási hét péntekén összesítik, így a levett plazmamennyiség alapján kialakul a műegyetemi karok közötti sorrend. A résztvevőknek minden egyes plazmaadásért 2000 forintot, továbbá minden 5. alkalommal további bónuszokat adnak, melynek értéke akár a 10 000 Ft-ot is elérheti. Egy alkalom legfeljebb 45 percet vesz igénybe, de a felhasznált plazmából előállított életmentő gyógyszerek hetekkel-hónapokkal hosszabbíthatják meg az arra rászorulókat életét.

SportPONT Program

Regisztrálj a sportpont.hu oldalon, hogy megnyerhesd a több mint 150 garantált ajándék egyikét, és indulj a sorsoláson a további értékes nyereményekért! Ajándékok: több mint 100 darab SPP logózott egyedi termék, 10 sporttáska, 10 törölközőszett, 30 EFOTT hetijegy. Az eddigi nyertesek listája megtekinthető a sportpont.hu oldalon. Következő sorsolás május 15-én! A nyerteseket e-mailben értesítik.

Stefi & Zsolti

Bemutakozik a Hallgatói Képviselő – Dominik Zsolt

A szemeszter utolsó kiadványában a kari kommunikációért, valamint a Hallgatói Irodáért felelős hallgatói képviselővel beszélgettünk a mindennapokban elvégzett munkáról, feladatokról.

Mesélj magadról egy kicsit!

Dominik Zsolt vagyok, a kar másodéves hallgatója, Nagykanizsáról jöttem, mesterségem címere kommunikáció- és irodafelelős hallgatói képviselő. 2012 májusában indultam a szokásos tisztújításon, ahol a hallgatók bizalmat szavaztak nekem, azóta töltöm be ezt a pozíciót. Ezt megelőzően a közösségi életben való részvételt számomra a Baross Rádió jelentette. Még 2012 januárjában kerestem meg az akkori HK-elnököt, Majkut Lacát, hogy szívesen segítenék egy kari rádió létrehozásában, ugyanis tudomásom szerint akkor az egyetemen csak mi nem rendelkeztünk még saját rádióval. Készséges volt, mindenben támogató. Tulajdonképpen a rádió alapítójának is nevezhetném magam, de ez természetesen nem csak az én érdemem, hiszen felsorolni is hosszú lenne, mennyien segítettek ebben a projektben.

Kommunikáció- és irodafelelős képviselőként milyen feladatokat látsz el nap mint nap?

Ugye, a nevében is szerepel, hogy kommunikáció és iroda, tehát gyakorlatilag két feladatkört kell ellátnom. A hallgatókért, az ügyesbajos dolgaikért létrehozott Hallgatói Iroda felügyelete tartozik egyik körben a feladataim közé. Mindig figyelnem kell arra, hogy az ott lévő eszközök mindig naprakészek legyenek. Itt az irodában segítünk a hallgatóknak, ha problémájuk akad tanulmányi, kollégiumi vagy egyéb ügyekben. Legtöbbször az jelenti a legnagyobb segítséget, ha az adott problémával foglalkozó hallgatói képviselőhöz irányítjuk őket. Két titkárnő dolgozik itt. Felügyelnem kell azt, hogy nyitvatartási időben, azaz *hétfőtől csütörtökig 17:30 és 19:30 között* mindig legyen valaki, aki fogadja a hallgatóságot, válaszol a kérdéseikre, kiadja a kondi- és/vagy kardiobérleteket, jegyeket értékesít különböző kari vagy egyetemi rendezvényekre, és lehetőség szerint rendben tartja a helyiségeket.

Bízom benne, hogy minél hamarabb át tudunk költözni a porta melletti új Hallgatói Irodába, ami ugyanúgy elérhető lesz minden hallgató számára, csak modernebb, szebb körülmények között végezhettük majd a mindennapi munkát.

A kommunikáció talán kicsit összetettebb: több öntevékeny kört kötök össze a képviselővel, igyekszem az érdekeiket érvényesíteni a HK ülésein. Elsőként a Köz hírt említeném, hiszen a legidősebb, legkiforrottabb öntevékeny körrel beszélünk. Ha kinyitjátok a bevezető oldalon, akkor az impresszumban láthatjátok, hogy felelős szerkesztője vagyok az újságnak, ami nem jelent mást, mint hogy felügyelnem kell a lap határidőre való elkészülését, melyben egyébként nagyon nagy segítségemre van a jelenlegi főszerkesztő, ugyanis az ezzel kapcsolatos teendőket szinte maximálisan elvégzi. Alapvetően nagy megtiszteltetés a Köz hír hasábjait saját írásainkkal megtölteni, hiszen a BME-n ez az egyik legöregebb kari kiadvány, és én úgy gondolom, hogy színvonalban is megállja a helyét a többi közt.

A MűTerem Médiakörnek magam is tagja vagyok, egykor hangosítással kezdtem, szakestélyek, kari rendezvények keretein belül. Jelenleg Kersity Milán az, aki nagyon sokat tesz azért, hogy ne legyen sok ráncom és álmatlan éjszakám. Jól működő körrel beszélhetünk ez esetben is: készülnek a plakátok, videók, a pályázatokon megfelelünk, most is függőben van egy-két nagyobb projekt. Bízunk benne, hogy jó eredménnyel zárulnak majd ezek is, és újabb elismerést szerezhetünk a MűTeremnek és a közlekkarnak egyaránt. A grafikai részleg nagyon jól működik, és végre úgy látom, a fotós utónemzedék is szépen nevelkedik.

Az audio szakággal át is kanyarodnék a Baross Rádióra, mint a kar legfiatalabb öntevékeny körére, ahol a legnehezebb talán az volt, hogy összeszedjünk egy olyan stábot, akik tényleg szívvel-lélekkel csinálják a dolgukat, valamint hogy kialakuljon egy olyan egységes, állandó műsorrend, amit a hallgatók szeretnek, szívesen hallgatnak. Ez még kiforróban van, igyekszünk mindent szépen a helyére rakni, ehhez türelmet és megértést kérünk mindenkitől! Nemrég cseréltünk zenetárat, a visszajelzések alapján ez helyes lépés volt.

A Kisföldalatti zenekar munkája is szervesen hozzátartozik a rádióhoz, próbálunk számukra is lehetőségeinkhez mérten minden segítséget megadni. A velük készült interjút a Köz hír egy korábbi számában olvashattátok.

Mint egységsugarú közlekes hallgató, mivel töltöd a kevés szabadidődet?

Nagyon szeretek focizni, régen versenyszerűen, ma már csak kedvtelésből üzőm. Mai napig is szívesen visszajárok a régi gimimbe 24 órás focira. Ezen kívül szinte sosem tudok igazán kikapcsolni, hiszen az, amit itt a karon képviselek, gyakorlatilag a hobbim, így szerencse vagy szerencsétlenség, de én elmondhatom magamról: a munkám a szenvedélyem.

Zsu

„A tanterv úgy jó, ahogy van – nagyjából.”

Dr. Szabó András, karunk oktatási dékánhelyettesének és a JDHT-előadások ismert oktatójának életútja tucatnyi módon reflektál a közlekedésmérnöki és járműmérnöki képzések aktuális problémáira. Önellenmondásoktól sem mentes tanárin-terjú, melynek sorai közül talán az is kisejlik, hogyan lehet(ne) az egyetemi képzés ellenére (?) hús-vér diáknak maradni.

Az elmúlt hetekben két díjat is kapott: a Magyar Érdemrend lo-
vagkeresztjével elsősorban a szak-
mai munkáját, a Pro Juventute
Universitatis címmel pedig oktatói
tevékenységét ismerték el. Melyik
kitüntetéssel viseli büszkébben?

Természetesen mindkettőt egy-
forma büszkeséggel, meg kell viszont
említeni, hogy elsősorban Dr. Zobory
István professzor úrnak tartozom
köszönettel, aki a szakmai fejlődé-
semben segítséget nyújtott, vala-
mint a kar dékánjainak, akik mellett
helyetteskedtem. A Pro Juventute
díj pedig a hallgatók véleményén
nyugszik, ezt külön köszönöm.

**Egész életútjára jellemző az
oktatás és a szakmai kutatómunka
kettőssége. Hogyan vált vasútgé-
pészből oktatási dékánhelyettesé?**

A mérnöki pálya számomra
adottság volt, a bátyám is ezen a
karon, szakirányon végzett, így vele
egy szobában már gimnazistaként
is láttam, milyen az egyetem. Volt
olyan rajzfeladat, ami annyira tet-
szett, hogy megcsináltam otthon,
megrajzoltam vele együtt a daruhor-
got pusztá érdeklődésből. Az egyete-
men a diplomatervem, melyet
a hidraulikus erőátvitelről
írtam, már a Ganz-MÁVAG-hoz
kötött, majd megpályáztam ná-
luk egy tervezőmérnök gyakor-
noki állást. Zobory professzor
úr keresett meg később, hogy
van egy üresedés, nincs-e ked-
vem visszajönni tanársegéd-
nek. Bár nagyon jól éreztem
magam a Ganznál, vonzott az
tanítás sokfélesége. Oktató-
ként a tantárgyfejlesztésbe is
beledolgoztam, többek közt
a mérnöki fizika (ma: ÁJGT)
házi feladat-ellenőrzésének számító-
gépes alapokra helyezését oldottam
meg, majd már oktatási tapasztala-
tok birtokában vállaltam el az okta-
tási dékánhelyettesi feladatot.

**Legutóbb a dékánválasztás
előtti interjújában nyilatkozta a
Köz hírnek: „egy fél óra látoga-
tással több gyakorlatot lehet sze-
rezni, mint egy óra magyarázga-
tással”. Mennyire mozdult előre
a gyakorlati oktatás ügye egy év
alatt?**

Lassacskán mozdul előre. A hall-
gatók a Közlekedésmérnöki Szakkol-
legium keretében szerveznek gyárlá-
togatásokat. Ez nem könnyű, hiszen
egyrészt együttműködő vállalatokat
kell keresni, másrészt a hallgatókat
is össze kell verbuválni.

**A diákoknak is nehéz egy
ilyen programot beiktatni a sűrű
ZH-naptárba - hogyan lehet a szá-
monkérések és a gyakorlati tanulás
közti ellentétet feloldani?**

Nagy segítség lenne, ha a hall-
gatók kevesebb ZH-t írnának, en-
nek egyik módja, hogy minden ZH-t
csak egyszer írnának meg (és nem a
pótZH-n), másrészt a tantárgyköve-
telményeket is úgy kell változtat-
ni, hogy ne csak a zárthelyi legyen
a számonkérési lehetőség, hanem
más módokat is keressünk. Ez a ne-
hezebb.

**A TVSZ lehetőséget biztosít,
hogy egy tárgy ZH-it teljes mérték-
ben projektfeladat váltson ki, mi
az akadályja annak, hogy ezt karun-
kon alkalmazzák?**

Ahhoz, hogy eldöntsük, hogy a
hallgató ténylegesen mennyire tudja
az alapfogalmakat, muszáj elszige-
telnünk őket egy zárthelyi erejéig a
külső hatásoktól. A projektfeladatok-
ban a hallgatók összedolgoznak, így
csak azt tudjuk felmérni, hogy a meg-
tanultakat hogyan tudják alkalmazni.

**Így viszont a tudás alkalmazá-
sára az egyetlen egyetemen belüli
lehetőség a TDK marad, a konfe-
renciákön résztvevők száma mégis
évek óta stagnál. Mivel lehetne mo-
tíválni a diákokat a részvételre?**

Az kellene, hogy legyen idejük
a tanulmányok mellett egy témakör-
ben történő elmélyülésre. Emellett a
tanárok felelőssége, hogy felkeltsék
az érdeklődést a tananyagon túlme-
nő, önálló gondolkodásra. Nem tett
jót a dolgoknak a BSc-MSc szétvá-
lasztás sem, hiszen korábban a hall-
gatók jellemzően harmad-negyedév-
ben kezdtek el TDK-zni, ma viszont
nagyon sokan a BSc után eltűnnek a
rendszerünkől. Azt szeretnénk elér-
ni, hogy a hallgatók a szakdolgozat-
írást ne a tanulmányaik befejezésé-
nek tekintsék, a BSc csak egy félig
kész valami.

**A BSc tanterven tehát van még
mit csiszolni, vagy kikristályoso-
dottnak tekinthető?**

Csiszolgatnivaló mindig lesz raj-
ta, főleg a frissen felfutott képzé-
sekben, ahol még nincsenek végzős
hallgatók. A puding próbája az evés,
egy-két félév alatt jönnek ki
azok a hiányosságok, amiket
nem tudtunk előre eldönte-
ni: pontosan mi fér bele az
időbe, mi az, ami számon
kérhető, mennyire valósítha-
tók meg az elképzeléseink,
amiket a tantárgyak kialakí-
tása során megfogalmaztunk.
Az biztos, hogy még hosszú
évekig változtatni kell, nem
beszélve arról, hogy nagyobb
átalakítások is szükségessé
válhatnak.

**Mi adhat okot nagyobb
átalakításra?**

A kihívás, hogy a szigorú BSc-
MSc kettéválasztást kissé csillapít-
suk. Az elképzelésem szerint rugal-
masabbá lehetne tenni az átállást,

lehetővé tenni BSc-s és MSc-s tárgyak együttes felvételét, például a mechanikából a 3. félév után rögtön lehessen folytatni az MSc-s tárgyakat, így a hallgatóban kevésbé mérülne fel, hogy itt hagyja az egyetemet a BSc-t követően. Ez attól is függ, hogy a jogszabályok mit engednek meg.

Hogyan csatornázzák be a hallgatók véleményét?

Minden hallgatói véleményre nyitottak vagyunk. A tantervi átalakítások célja, hogy a hallgatók könnyebben befogadjassák, elsajátíthassák a tananyagot, tehát nem arról van szó, hogy mit kéne tanítani, hanem hogy hogyan.

Ebben van szerepe az OHV-eredményeknek is?

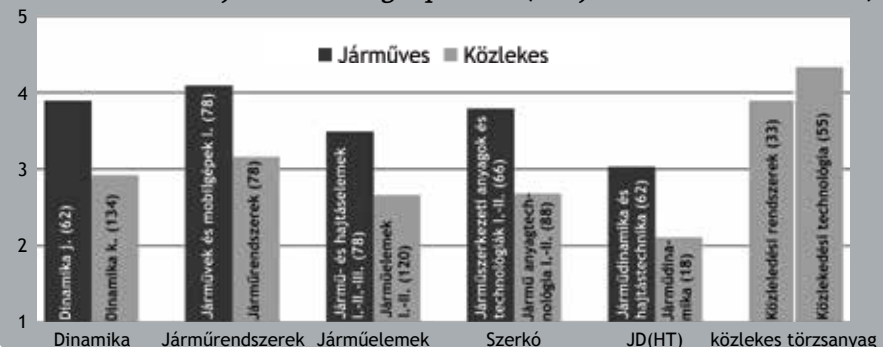
A személyes véleményeket úgy érzem, jobban fel tudjuk használni. Az OHV-val az a baj, hogy nem ismerjük a komolyságát, sohasem mögötte hallgató, hanem „valaki” mondta, ki tudja, milyen felelősség mellett. Ezért ezt csak tájékoztatásnak veszem. Személyes beszélgetésnél nincs ilyen probléma, hiszen nem kérjük őket számon, de tudjuk, hogy járt-e órára, miért fogalmazódott meg benne kritika.

Bizonyos tendenciák mindenestre kiolvashatók az OHV-ból (lásd a grafikon). Személyes tapasztalatom például, hogy a közlekedésmérnökök „válogatók”: a szakosodás után az érdekesebb szakos tárgyak javára elhanyagolják a törzsanyag járműgépész tárgyait. Vannak olyan „szent tehén” tantárgyak, amelyek szükségessége megkérdőjelezhető egyes szakokon?

A tantárgyak egy része nem kimondottan azért van, hogy a hallgató később tematikusan alkalmazza a tanulmányaiban, egy részük készségformáló jelentőségű. Gyakran panaszkodnak a közlekedésmérnökök hallgatók, hogy miért kell megtanulniuk rajzolni - hát azért, hogy megtanulják, ha a műszaki gyakorlatban meg akarnak konkrétan mutatni valamit, akkor azt hogyan kell megoldani, hogyan kell megszerkeszteni egy gépet. Sokszor egy tárgyon nem a tartalmi ismereteket kell számon kérni, hanem azt, hogy ennek so-

„Szent tehén” tárgyak a közlekedésmérnöki tantervben

OHV: Úgy érzi, hogy a tantárgyban tanultak elősegítették a szakmai fejlődését, illetve a szakmai fejlődésének megalapozását? (zárójelben a válaszadók száma)

rán milyen készségekre tett szert a hallgató. Az a célunk, hogy bárhol helytálló mérnököket képezzünk, ezért szoktam a gólyatáborban is mondani: higgyék el, a tanterv úgy jó, ahogy van - nagyjából. Ne azon gondolkodjanak, hogy miért kell ezt megtanulni, meg kell tanulni.

Az egyetem nem csak a padban tanulásról szól, ott van például a hajtányépítés. A gépátvételi bizottság oszlopos tagjaként idén milyen élményei voltak?

Idén kevesebbet fordítottak a hallgatók a dizájnra. Korábban a hajtás maga, hogy milyen gyorsan megy, másodlagos volt, inkább az volt fontos, hogy a csapat a saját lelkivilágát egy jármű formájába öntse. Most inkább a gyorsaságra, technikára összpontosítottak a srácok, ami bizonyos méretezési problémákra is rámutatott, ez a hajtányok üzemképességében is megmutatkozott. Jobban oda kell figyelni a tanulmányokból a szilárdságtanra a tengelyek, láncok méretezésénél. Voltak persze kifejezetten ügyes megoldások is.

Valaha az országban a hajtányépítésnél sokkal komolyabb vasúti gyártás folyt. Mennyire érintette személyesen a Ganz-csoport szét-hullása?

Magam részéről sajnálom, sok kedves kollegám szóródott szét a nagyvilágba. Az oktatás is megsínyli a dolgot, a hallgatókat is vittük a Ganz-MÁVAG-ba, hogy ott jó példákat, karrierlehetőségeket lássanak. Bizonyos méréseket is csak ott tudunk megcsinálni, emellett közös kutatási projektjeink voltak.

Beszélgetésünk pillanatában nyit új gyáregységet a Stadler Szolnokon. Ez lenne a magyar vasúti ipar újkori felvirágzása?

Ez csak a csirája valaminek, azt mutatja, hogy a szakképzettség mind kétkezi munkában, mind a fejekben megvan arra, hogy újraéleszthető lehessen. Emellett látni kell, hogy a mai világban csak a nagy cégek életképesek, egyedül nem lehet elindulni, az viszont egy járható út, hogy egy multinacionális vállalat szárnyai alatt egyre több szakterület honosodik meg újra hazánkban. A cél viszont az lenne, hogy teljes járművet szereljenek össze. Vannak a Stadlernél volt hallgatóink, akikkel kapcsolatban állunk, reméljük, hogy az *alma materük* felé terelik a céget az oktatás és a kutatás területén, hiszen ismét szükség lesz vasútgépészekre.

A kerékkopások tanulmányozásával vívta ki szakmai hírnevét, de közben a magyar vasút reno-méja is megkopott. Mit üzen a kar vasutas hallgatóinak, mi a legfőbb cél a vasút jóhírének helyreállításában, amiért érdemes tanulniuk?

Vasút mindig lesz, a cél az, hogy méltó feladatait visszakapja. Különösen a szállítás területén olyan dolgokat vettek le a vasútról, amiket felesleges közúton vinni. A vasútnak a szervezését kéne megjavítani, komplex szolgáltatásokat kell nyújtani a személyszállítás és az árufuvarozás területén is.

Marci

Ádám és Éva mAdEe in Hell

Tóth Ádám, a. AdEe vagyok, az idei Kari Napokon én képviseltem a negyed- és ötödévesekből álló fúziós csapatot, mely végül isteni (vagy ördögi) csodával, de győztes csapat lett. A következő oldalon megpróbálom összeszedni az emlékeket, hogyan is éltük át ezt a hat napot.

Az idei évben úgy döntöttünk, végre itt az idő, és elővettük a már régóta tarsolyban lévő csapatimagozt, és az első HaBáros csapatmegbeszélésen az ötödéves csapat is csatlakozott hozzánk.

A nyitónap a szokásos ráhangolódással telt, egy kis sörváltó, bevonulás, no meg koncertek és HaBár nyitóbuli, ahol mindenki kitombolhatta magából azt, ami az előző Kari Napok óta felgyülemlett benne.

A péntek esti buli after partyjának is hívhatnánk a szombati túrát, mivel valljuk be, kipihent arcokat nem nagyon láttunk. Jó közlekes módjára, ahogy az első két sör lecsúszott a vonatúton, mindenki összeszedte magát, és nekivágtunk az előttünk álló sártengernek.

A hétfő hajnali hajtányversenyen sajnos megféleződött a mezőny: a tavalyi nyertes hajtányunkon is fogott az idő vasfoga, vagy inkább a rozsdá. Mindenesetre a három életben maradt hajtány nagyon jó időt futott a hídon, ezúton is gratulálok a konstruktőröknek. Mi a másik két csapattal pedig legalább buliztunk egy jót.

A Filmszemlén évről évre jobb alkotásokat láthatunk a vásznon, annak ellenére is, hogy idén egy kis nehezítés is előkerült, mivel a filmszinkront bele kellett építenünk a csapatfilmbe. Titkon reménykedtem, hogy újra a mi filmünk kapja a megtisztelő első helyet, de a dobogó második foka is esélytelennek tűnt két nappal korábban. Remélem, mások is nagyon élvezték a filmeket, és gratulálok a győztes film készítőinek, valamint Németh Misi barátomnak, mert amit idén is művelt fél napos filmvágás címszóval, az szerintem emberfeletti.

Hétfőn is láthattunk némi változást az előző évekhez képest, mivel az F(x)dx-et és az Egyetemi portyát összevonták a szervezők

Kettőskörintegrál Mr. F(x)dx néven. Erről, valljuk be, senki nem tudta, hogy mit is takar, bár az eredmény felülmúlta várakozásainkat. Az eddigiekhez képest kevesebb helyszín volt, cserébe mindenhol több feladatot kaptunk, így a csapat jelenlévő tagjaira mindenhol szükség volt. Hol kreatívnak kellett lenni, hol a logikánkat használni, néhol pedig szerencsére inni is kellett. Ezek mellett természetesen az idő is nagy ellenség volt, sietni is kellett a feladatok abszolválásához.

A nagy rohanás szerintem jót is tett, mindenki kellőképp megszomjazott a sörváltóra. Innentől viszont tényleg csak a mulatásé volt a főszerep. Elsőként a Paddy and the Rats zenekarra tombolhattunk - már aki bejutott -, a koncert után pedig Roy mulatós egyvelege várt minket a HaBárban. Legnagyobb szerencsénkre baráti áron juthattunk hozzá régi kedvencünkhöz, a kisfröccshöz. Szó se róla, elég nehéz volt átszellemülni a keményebb ír zene után a mulatásra, de az első vonatkozás után már tényleg csak a húsleves és a rántott húst hiányoltuk.

Kedden először a 4 órás vetélkedőn állítottak minket nagy ötletelés és beszerzési körutak elé. Ezt követően idén is nagy dilemma volt, hogy Belső Aranykerékre menjen-e az ember, vagy inkább a Külső Aranykerék programjában vegyen részt. Persze sokan voltunk úgy, mint az eddigi években, hogy egyiket sem kell kihagyni, szépen egymás után jöhet mindkettő. Hajnalban 1 órán keresztül telefonáltam a kerékkeresőinkkel, majd 6 előtt pár perccel hallottam meg a telefonban, hogy újra Molnár Regő kezében van a kerék. Ezek után a másnap is örömtelien indult, amikor megtudtam, hogy a külső után a

belső kerékben is derekasan helytálltunk. Szerencsére ez nagy drukkk volt mindenkinek, így a csapat kezdte az igazi formáját felvenni, hogy a hátralévő pár órában olyan teljesítményt nyújtsunk, mintha egy járműdinamika kettes lenne a cél.

El is érkeztünk az egyik kedvenc programomhoz, amit szerencsére egyik évben sem hagytam ki, most is megvolt a biztos helyem a főkormányosi próbára. Amikor láttuk, hogy a prezentáló csapat és a sokat bizonyított elsősök is megszenvedtek egy-egy állomáson, akkor már mi is kíváncsian vártuk a saját teljesítményünket. Végző soron a gondolkodást megint ott hagytuk az első állomáson és csak az asztalon lévő finomságokra koncentráltunk, és elég jó időt futottunk, volt, aki kétszer is...

Mi mással is tudna egy közlekes lezárni egy ilyen szép hetet, mint sörváltóval, vagy inkább sörváltókkal. Jelöltársaimmal ittunk a szervezőkkel, majd a jelöltek a kontaktjaikkal, a kortesbeszéd után pedig félrecsábítottak minket egy Főkormányosok kontra főkormányos jelöltek sörváltóra. Itt Kovács Tomi barátom már a lában nem állt, de még így is talán a legjobb idejét itta a hét folyamán, minden elismerésem neki!

Ekkor már csak másfél pont lemaradásban voltunk a dobogó tetjétől. Amikor nyilvánvalóvá vált, hogy már csak a mi csapatunk nevét nem mondták, először nem tudtam, ez most komoly-e, mivel pár napja még esélytelennek tűnt a győzelemünk. Ezek után az események olyan szinten felgyorsultak, hogy nem is tudnám pontosan leírni, de remélem mindenki, aki e sorokat olvassa, ott volt, és osztozott abban a felejthetetlen élményben.

Szeretném ezúton is megköszönni a csapatomnak a támogatását és a teljesítményüket, a többi csapatnak a jó hangulatot és természetesen a szervezőknek is, hogy ilyen jó Kari Napokat hoztak össze nekünk!

AdEe

Beer Grylls és a Szeszcovery Channel

Cseh Tamás vagyok, a Beer Grylls és a Szeszcovery Channel csapat jelöltje. Amikor ezt a kis szöveget olvassátok, addigra már talán mind kipihentétek a XXXII. Kari Napok fáradalmait, összeszedtétek hiányzó emlékeiteket is.

Számomra azért volt egy-két emlékeztető dolog idén is... Csütörtök este fociztunk egy jót, megfelelő esélyekkel nekivágva eme híres sportágnak (a focizáshoz való hozzáállásomnak hála a másnapi laboromat pótolhatom félév végén).

Amennyire jó volt a péntek este, olyan nehezen indult a szombat reggel túrára menet. Az útvonal nem volt hosszú, de kellőképpen sáros - akárcsak a túra végére mi is a gravitáció jótékony hatásai miatt (túra után az éhes utazó betér a Mórícson a mekibe, a biztonsági őr köszön, majd megszólal: „Srácok, ugye elvitelre lesz?”).

A vasárnapi filmszemlén minden csapat megcsillogtathatta a rendezői tehetségét, valamint AdEe-ék (Tóth Ádám - a szerk.) jóvoltából a technika ördöge is ráijesztett Milánra. Ezúton is szeretném megköszönni Zsákai Baláznak a filmünk elkészítésében nyújtott segítségét, igen jó lett! Ezek után minden csapat végigroboghatott a Szabadság hídon.

Hétfőn az Egyetemi Portya és a Mr. f(x)dx románcából született Kettős Körintegrál tette próbára a csapatok agyát és gyomrát egyszerre. Este Paddy and the Ratstól hullámozott ismét a díszterem alja, majd a fröccs okozott képszakadást...

Kedden összegyűjtöttük azt is, ami nem létezik, de mi bebizonyítottuk, hogy mégis. Este a csapat kétfeléből bomlott: ki a máját használta, ki a fejét. Idén sem sikerült elhoznunk

a kereket, de nagyon jól szerepelt mind a központ, mind az autók. Hála köszönet nekik az éjszakázásért!

A szerdai Balu Kapitány Próbái miatt nagyon izgultam, és rájöttem, hogy egy pilóta napja nem is olyan egyszerű, valamint hogy Tiszai Tibi szerint a zabfalat mártogatva is igen finom. Este megtörtént a népszavazás, ami eldöntötte a szoros pontállást, ezek után Adee (Tóth Ádám) majdnem kibírta a beavatást, amiért gratulálok neki.

Nagyon jó, nagyon pörgős egy hét volt. Köszönöm a csapatnak, hogy bíztak bennem és a jelöltjükké tettek, mindenki időt és fáradságot nem kímélve vette ki a részét a munkából, valamint külön köszönet Tiszai Tibinek, hogy alvásidejének minimálisra csökkentésével segítette koordinálni az egész csapatot.

Egy a lényeg: egy csapat van, Kari Napok! Jövőre ugyanitt!

Beer Grylls

Kamionosok és Xéna

Sziasztok, Varga Tímea a. Xéna vagyok, az idei ötplusz csapat jelöltje. Az egész egy hónappal a KN előtt kezdődött egy füstös estével az Excelsiorban. Csapatgyűlés volt, a négyfős kemény mag már egy ideje tanácskozott, amikor mi is leértünk, de azt mondták, hiába jöttünk. Nincs jelölt, így nincs csapat sem. Szegedi Viki már volt, Gerzson (Berta Zsolt - a szerk.) kontakt lesz, a többiek nem szeretnének jelöltek lenni. De legyen én, mondták. Idén tényleg bulicsapat leszünk, így beleegyeztem. Az oldalbordám Viki lett. Olyan imidzs kellett tehát, amibe két lány beleillik, de a fiúk kamionosok akartak lenni. Így mi lettünk Xéna és Xalma, ők meg a kamionosok.

Az idő fogyott, a teendők sűrűsödtek, és végül eljött a várva várt nap. Bevallom, féltem: nem szokott a májam az ilyen mértékű terheléshez. De ahogy jöttek az akadályok, újabb és újabb harcot vívtunk meg hősieken. Nem sorolom fel minden üt-

közetünket, pár fontosabban viszont kiemelnék, először is az Fxdx-et. Meglepően jól sikerült az összeolvasztás, a feladatok nagyon tetszetek a csapatnak is. Azután a hajtányversenyről szólnék. Az építők minden eddigi tapasztalatukat beletették a készítésbe, és ez az eredményen is megmutatkozott. Már régóta érett ez a győzelem. Végül a Balu Kapitány próbát említeném. Kicsit aggódtam, hogy amazonként túléltem-e, de tudtam, helyt kell állnom. Szerencsére a vödör akkorra már jó barátom lett. A teljes Kari Napok alatt nagyon tetszett, hogy a csapatunk felszabadultan, stressz nélkül vett részt minden programban.

Köszönöm a csapatnak, hogy idén én lehettem a jelölt, hatalmas élményt jelentett számomra. Külön szeretném megköszönni az oldalbor-

dánk és a kontaktunk tevékenységét, akik munka mellett is rengeteget tettek a csapatért. Köszönet a filmeseknek és a hajtányos srácoknak, akik éjt nappallá téve dolgoztak a

határidőig. Emellett köszönet mindenkinek, aki részt vett a feladatokon, ezzel is biztosítva jó eredményünket. Köszönet a győrieknek, hogy hozták a hangulatot, és mindenki másnak

is, hogy vitte. És köszönöm, hogy elmondhatom, tartozom valahová: egy nagy csapatba, a közlekesbe.

Végezetül szeretnék gratulálni AdEe-éknek a szép eredményhez. Szoros meccs volt, de megérdemelten nyertek. Jövőre találkozunk!

Xéna

SerWoodstock

Sok szeretettel köszöntök minden olvasót!

Szeretném bemutatni az első csapatot, mi vagyunk a SerWoodstock, én pedig a főkörmányos jelölt, Kovács Tamás, a PeaceKos Fred. Nehéz szavakba önteni az érzéseimet a Kari Napokkal kapcsolatban, mert úgy gondolom, hogy nem is lehet visszaadni azt a hangulatot, ami övezte az egész hetet. A csapatunk nagy izgalommal várta a Kari Napokat. Előtte pár este már neki is kezdtünk az előzetes iszogatásnak. Az első program az esélykiegyenlítő foci volt. Nem gondoltam volna, hogy sportolás közben ennyi italt el lehet fogyasztani, de ezt a kétséget sikerült eloszlatnunk. Nagyon jó volt részt venni ebben a feladatban, és abban biztos vagyok, hogy egy olyan emlékfoszlány maradt belőle, amit nem könnyen fogok elfelejteni.

Pénteken nagyon tetszetek a bevonulások, bár a sajátunk kicsit

rögtönzöttre sikerült, de azt is nagyon élveztük. Sajnos az első esték hangulatának rovására ment a filmünk vágásával töltött idő. Ezúton is szeretném megköszönni drága véremnek, Metzger Istvánnak a kemény munkát, a szereplőknek pedig a részvételt. Nekik köszönhetően egy nagyszerű filmet sikerült csinálnunk, bár azt sajnálom, hogy nagyon későn álltunk neki a forgatásnak, ezért hiányzott néhány jelenet, ami miatt a történet néhol zavarosnak tűnhetett.

A hétfői napon arra még emlékszem, hogy a Mr. Fxdx nagyon izgalmas volt, este pedig a Paddy koncerten a remek hangulatnak köszönhetően pogóztunk egy jót. Őszinte leszek: innentől már kicsit

homályos néhány emlékem, de összességében nagyon jó volt. Ahogy az elején említettem, szavakban nem lehet visszaadni.

Azt is szeretném elmondani, hogy nagyon sokat számított, amikor a felsőbb évesek elkezdtek skandálni, hogy „Elsősök, elsősök!”. Jó érzés volt, hogy támogattak, buzdítottak

bennünket. Frenetikus élmény volt ezt átélni és részese lenni. Szeretném megköszönni a csapatomnak, barátaimnak a támogatást, nagyon büszke vagyok arra, ahogy teljesítetek. Várom a XXXIII. Kari Napokat, de addig is jó utat a közlekesnek! Egy csapat van, Kari Napok!

PeaceKos Fred

A Gyula, a Rabb, és a serítéltek

Molnár Gyula, a. Gyulukém vagyok. Idén engem ért a megtiszteltetés, hogy viselhettem a másodéves csapat főkörmányos-jelölti címét.

A készülődés elég nyögvenyelősen indult, csak a sokadik megbeszélésre vált egyértelművé, hogy milyen témát fog képviselni csapatunk. Azonban néhány ember nagyon önfeláldozóan dolgozott, így egy kicsit kapkodóan ugyan, de sikerült egy jóféle csapatimázst kialakítanunk.

Mit is mondhatnék: mintha egy nap lett volna az egész. Jó páran elmentünk a túrára, és elvittük a bölcsességet az erdő lakóinak: nem kell felválni, mi is tudunk állatok lenni, ha akarunk. Ezt megkoronázva utunk végén egy hosszabb időre egymás testére fektettük a sajátunkat. Ebből a helyzetből nehéz volt felállni, ezúton köszönjük a többi csapatnak, akik segítettek nekünk.

A próbától eleinte egy kicsit félünk, ráadásul csak az utolsó pillanatban tudtuk meg, hogy hölgyeink mindegyike várandós napjaira tartogatja a hányás örömét Szerencsére AdEe-ék (Tóth Ádám - a szerk.) csapatából Smiley (Ernszt Anita - a szerk.)

kisegített minket, így egy egész szép harmadik helyezést sikerült produkálnunk.

Persze nem lehet lányainkra panasz, sőt! Sajnos idén egész héten emberhiányban szenvedtünk, és ők kérdés nélkül beálltak sörváltózni, irányítottak a négy órás vetélkedőn és a külső kerék alatt, és jelenlétükkel emelték a HaBár fényét. Ez a létszámihiány egyáltalán nem jött jól belső aranykeréken, de így is nagyon jó buli volt: megteltek a vödörök, és elfogyott a csokiöntet oldalbordám, Rapp Dániel, a. Hercegnő pelyhedző köldökéből.

Sajnos a technika sem állt az oldalunkon, bevonuló zenénknek elveszett az első fele, filmünk nem renderelődött megfelelően, később pedig fő reményünk, a hajtányunk adta meg magát az utolsó pillanatban. Mindezek ellenére évfolyamunk nagyon éretten viselkedett, és a vizsályszítás helyett inkább egy nagyobb mennyiségű kevert szeszessitallal volt elfoglalva a HaBárban.

Egyszóval nagyon jól éreztük magunkat! Szeretném megköszönni mindenkinek, aki ezt lehetővé tette: az évfolyamunknak, a szervezőknek, minden csapatnak; valamint köszönet Orsinak a hajtányért, Medonak a filmért, kontaktomnak, Dr. Várhelyi Kajak ügyvéd úrnak a védelemért, illetve a győri kollégáinknak, hogy hajlandóak voltak illuminált fehérneműs főkörmányos-jelöltünket a kollégium alagsorában kézi erővel szállíttatni. Jövőre is itt leszünk!

Gyulukém

Baligács és a SZEmily Guy

Sziasztok! Baligács László vagyok, a SZEmily Guy főkörmányos jelöltje. Elég nehéz bármit is írnom a Kari Napokról, mivel sok minden kiesett. Próbáltam segítséget kérni a csapatom tagjaitól, de ők is hasonló problémával küzdenek. Először is szeretném megköszönni a csapatomnak, hogy mellettem álltak és mindenben támogattak. Külön köszönet Kiss Veronika oldalbordámnak és Kardos Ádám kontaktnak.

Akkor kezdjük az elején: bevonulás. Mivel semmilyen ötletünk nem volt, improvizáltunk. Úgy gondolom, az hozta meg a sikerünket, hogy kiálltunk a zsűri elé, és magunkat adtuk. Ez nagyon tetszett mindenkinek, röhögtek rajtunk, és nekünk ennyi volt a célunk.

A túrán sajnos nem vettem részt, mivel annyira berúgtam előző este, hogy nem bírtak felkelteni, úgy hallottam, a csapat azért hozta a kötelezőt. Másnap reggel elindultam a hajtányért, de én marha bementem a haveroméék műhelyébe, ahonnan még nem jöttem ki józanul. Ami-

kor odaértem a focira, már annyira maxon voltam, hogy elaludtam a kapun, és többször próbáltam beállni játszani is. Egyik próbálkozásomnál elestem, amelyből egy kicsi a rakás lett, ahol nagyjából 1,5 tonnányi ember ugrott rám, azóta el van repedve a bordám. A kidobósón lányaink nagyon ügyesen szerepeltek, de sajnos Nórinak kiment a térde, még mindig lábadozik.

A gépátvétellel jól sikerült, a tanár urak meg voltak elégedve a hajtányunkkal. A filmszemléről megint lemaradtam, de utólag megnézve nagyon tetszett az összes videó. A hajtányverseny nagyon jól ment, 3. helyezést értünk el, aminek eredményeképp egy furcsa helyzet állt elő: most először a 3 év alatt nem az utolsó helyen álltunk a pontozásban. Az Fxdx idén is nagyon izgalmas

volt, de a végére már nem tudtam járni. A külső kerék egy csoda volt számunkra, ugyanis megnyertük egy autóval. A belső aranykerékről szerintem nem kell sokat beszélnem, de ha akarnék, se tudnék. Másnap jött a várva várt próba, amitől nagyon

félttem, de nagy nehezen túlértük - a vödörök nem annyira. A sörváltók rátettek még egy pár lapáttal a részegségemre. Mindenesetre a munkánk meghozta gyümölcsét, immáron 3. alkalommal nyertük

meg a Gerzson díjat: mi voltunk a legalkoholistább csapat! Köszönjük, hogy itt lehettünk, jövőnk jövőre is!

Baligács

Elássuk a csatabárdot

Ahogy a gólyák tanulmányaik kezdetén tüntetőleg kiássák a csatabárdot, jelezvén, hogy nagy harc következik az elkövetkező pár évben a tanárok hada ellen, úgy a végzősök már nyugodt szívvel, békejobbot nyújtva az oktatók felé elássák az évekig felszínen lévő bárdot. Eme jeles eseményt rendezi meg a tanulmányaik végén járóknak a Programszervező Öntevékeny Csoport, melyre mindenkit – tényleg mindenkit – szeretettel várnak.

Már hagyománnyá vált, hogy egy szép júniusi délutánon a Baross Gábor Kollégium kertjében összegyűljenek a végzős hallgatók, és egy rövid ünnepélyes megnyitó után a Kertkör lelkes tagjai által ásott gödörbe elszüllyesztik az állandó szembenállást jelképező csatabárdot. Ahogy az eddigi évek során flekken és sör várta a bizonyítottan tanulmányaik végére érő közlekeseket, úgy idén is készülnek a programszervezők és a Bográcskör tagjai egy kis meglepetéssel. Így már csak azért sem érdemes kihagyni, mert egy jó sör a barátok körében mindig mindenkinek jólesik.

Egy biztos: megéri eljönni, hiszen legalább annyira jó mókának ígérkezik, mint a szeptemberi, elsőösöknek tartott csatabárd kiadás. Ki tudja, talán olyan évfolyam- vagy szaktársakkal találkozhattok, akikkel már hónapok, vagy akár évek óta nem láttátok egymást, így sor kerülhet egy kis nosztalgizásra, a régi szép és kevésbé szép emlékek felidézésére, a közös zéhá- és vizsgasztorik újbóli elmesélésére, vagy egy-egy városi legenda felelevenítésére, melyekre mindenki máshogy emlékszik, és senki nem tudja, vajon melyik verzió lehetett az igazi...

Gyertek el hát ti is a Baross Wigwam kertjébe, ünnepeljük együtt a legendának számító végzős hallgatókat, hiszen ők azok, akik példát állítanak elénk, ők azok, akik miatt elhisszük, talán nekünk is sikerülhet! Mókázzunk együtt, nyissuk meg a nyarat közösen egy jó kerti partin. A pontos időpontról tájékozódhattok a kozlekkar.hu internetes weboldalon.

A korábbi évek csatabárd kiadásairól és elásásairól sok érdekes fotót találhattok Dr. Lévai Zoltán tanár úr honlapján (www.lezo.hu) a „Diasorozat készítése a diákságról” hivatkozásra kattintva a kari események között. Jó szórakozást hozzá!

Zsu

Komoly Pohár

Az idei Firmaköszöntő Szakestély Komoly Poharát a Vasúti Járművek, Repülőgépek és Hajók Tanszék professzora, Dr. habil. Kolonits Ferenc tartotta. A tanár úr szavait rendhagyó módon a Köz hír hasábjain is olvashatjátok.

„Mélyen tisztelt Firmaköszöntő és Wanderer-avató Szakestély, Magas Praesidium, Legmagasabb Praeses!

Beszédem elmondására felkérő Firmáink a Komoly Pohár történelmi keretbe állítását kérték.

Egy hete ünnepeltük a márciusi forradalom 165. évfordulóját. Menjünk az emlékeken tovább: 1848. július 11-én Kossuth Lajos pénzügyminiszter a Nemzetgyűlésben vázolta a haza állapotát, majd 200 000 újonc és 42 millió forint hitel megszavazását kérte. Megadták.

Vajon mit mondana Kossuth ma, 2013. március 23-án a Szakestélynek? És Önök mit adnának meg?

Lehet, ez a Pohár komolyabb lesz, mint szokás, kérem megértésüket. Tudom, szónoki adottságaim nem mérhetők Kossuthéhoz - de legalább megpróbálom.

Uraim!

Midőn a szószékre lépek, hogy felhívjam Önöket, mentsék meg a Hazát, a percnél irtózatosságot nagy-szerűsége szorítva hat keblemre. Úgy érzem magam, mintha Isten kezembe adta volna a tárogatót, mely felkiáltja a halottakat, hogy ha vétekese vagy gyengék, örök halálba süllyedjenek, ha pedig van bennük életerő, örök életre ébredjenek. Uraim! Így áll e percben a nemzet az Önök kezében. De éppen mert a perc ily nagyszerű, feltettem magamban nem folyamodni az ékesszólás fegyveréhez - elég hát száraz-ridegen kimondani: Uraim! A haza veszélyben van!

Ma nem fenyeget horvát párt-ütés, a dominus Jellasics szobrát is elfordították felőlünk. A déli végeken a szerbség épp nem ellenünk folytat kiirtó háborút. Honunk, mondják, becsült tagja az európai státusok egyetemének. Nem mulasztottunk el mindenkiel értekezni, akit illet, hogy alkotmányos intézményeink utóbbi kifejtése törvény és jog alapján áll. Mindazonáltal nem feledhető, hogy a közszabadság meghirdetése

nem törli el a partikuláris érdekeket. S ha azok talán érintetnek, életbe lép minden garanciák láthatatlan záradéka: „míg az erősebbnek megfelel”.

Fenyeget azonban közelebbi veszély, mi, ha nem készülünk, naggyá lehet. Amikor az utolsó országgyűlés eloszlott, és a felelős magyar minisztérium hivatalba lépett, a pénzügyér üres kasszá-talált, és hatalmas államadósság vállalására szólított. Minden éjjel azon gond kísérté ágyába, honnan fogja a következő napok rendes kiadásait fedezni. A státuszgépezet hamaros megakadályozása fenyegetett. Ekkor a bécsi bank tizenkét és fél millió forint kölcsönt ajánlott, bankjegyekben és kamat nélkül. Visszaütöttem, mert azt kívánta, fogadjam el tizenkilenc évre kirekesztőleges jogát bankjegy kibocsájtására. Ez az önálló magyar pénzgazdálkodás és vele a honvédelem végét jelentené. Már pedig kinek kezében a nemzet fegyvere és keze a nemzet zsebében, az a nem-zettel rendelkezik. Helyette elindítottam magyar bankjegyek nyomását, fundálván a nemzet bizalmára - s ha az elhagy, teremtünk pénzt az egekből, vagy akár a pokolból is. Megkaptam Bécsből a szemrehányást, fináncmunkáim, lehet, szilárdak, de nem korszerűek. Általában pedig hogy a kormányzat nem respektálja a Pragmatica Sanctiót és más prerogatívákat.

A szabadság és önállóság küzdelme ma jobbra nem fegyverrel, hanem a gazdaság terepén vívódik, s ezen kell a hazát megmenteni. Ha ma mi vagyunk a nemzet miniszterei, holnap mások lehetnek - ez mindegy. A nemzet ezzel vagy másikkal kell, hogy megmentse és megtartsa a hazát. De hogy akár ez, akár más megtehesse, a nemzetnek erőt, gazdasági erőt kell teremtenie.

Uraim! Én ezennel egy nagyszerű határozatra hívom fel Önöket. Ma nem kétszáz ezer újoncra, de legalább kétszáz ezer munkahelyre és abban szorgoskodó munkásokra van szükség. A kétszáz ezer rekrutához kilenc-tízezer tiszt kellett, hadnagytól generálisig, ki őket kiképezze, műveleteiket tervezze, vezesse, s őket példájával a küzdelemben magával ragadja. Igen, Uraim! Ma ezt a tízezer tisztet a műiparban képzett kiművelt emberfőkből kell kiállítani. Közöttük mondhatatlanul nyomató-kosnak látom az Önök dolgát. Ahogy méneskar és szekereszet nélkül nincs sereg, közlekedés nélkül nincs ipar, kereskedelem, gazdaság - nincs semmi.

Önök önként léptek erre a térre, és elhatározásukban kitartottak. Ezért ma Önöket a Firma címmel ékesítjük. A szó azt jelenti: szilárd, megalapozott.

Legyen hát az Önök tudása szilárd alapja a jövő gazdaságának. Munkájuk ércnél nemesebb fedezete lesz annak a hitelnek, amit a hazától kapnak, és majdan adnak. Nem mint glebae adscripti, röghöz kötöttek, hanem a do ut des, facio ut facias, adom, hogy adj, teszem, hogy tedd szellemében. Fogadják meg, hogy a kivitelben annyi energiát tanúsítanak, mint aminő hazafiságot eleink megajánlásában 165 év előtt tapasztaltam, és bizton hiszem, Magyarországot a poklok kapui sem döntendik meg!

Vivat praeses! Vivat közlekes!
Jó utat mindnyájunknak!”

*Dr. habil.
Kolonits Ferenc*

Vivat, Wanderer!

Az egyenruha mindig is az összetartozást jelképezte, azt, hogy viselői egy közös cél mellett állnak ki. A Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Hagyományőrző Öntevékeny Köre ez év március 22-én avatott először kari egyenruhát.

Hosszú hónapok tanakodása után született meg a kari egyenruha végleges formája, melyet karunk azon - volt vagy jelenlegi - selmeci hagyományok szerint megkeresztelkedett hallgatói viselhetik, akik elérték a szakosodáshoz szükséges 85 kredites kritériumot. Az idei Firmaköszöntő Szakestélyt nem csupán az újdonsült Firtatársaink tették különlegessé, de a nagyközönség is megcsodálhatta a kari egyenöltözéket az este folyamán.

„Az egyenruha tengerkék, állógalléros, kétsoros gombolású, derékban szabott zakóból, valamint a hozzá tartozó fekete színű aljból áll. A ruha alapszínével tiszteleg a hajózó és repülő hagyományok előtt, valamint hazánk jelen- és múltbeli közlekedési társaságai előtt, melyek közül számos a kéket tekintette a vállalat (egyik) alapszínének. (...) A zakó elejét kettős ezüstsínű gombor díszíti, mely gombokon a kar hagyományos jelvénye, a kerék látható. (...) A háton lévő 3-3 gomb, illetve a kézen levő hármasszínű zsinórozás a karon oktatott három szak (közlekedés-, jármű- és logisztikai mérnöki) összetartozásának jele.” (részlet a *Kari Egyenruha Leiratból*)

A kör Valéta Bizottságának tagjait, Lencsés Annát (Lencsit), Berta Zsoltot (Gerzont) és Udvari Benjámint (Benjit) kérdeztem az ötlet megszületéséről és a megvalósításról.

Honnan jött az ötlet, hogy legyen kari egyenruhánk?

Lencsi: A kari egyenruha ötlete a 2011-es Kraft Szakestélyen merült fel először. Akkor a szakestély azt egyöntetűen támogatta, mind szellemileg, mind pedig anyagilag, így a Kari és az Egytemi Hallgatói Képviselőtestület részéről érkezett 100 és 200 ezer forint értékű felajánlásokból valósult meg később ténylegesen az egyenruha elkészítése.

Benji: Emelett még annyit fűznék hozzá, hogy Macedón vetette fel komoly pohárban az ötletet.

Honnan merítettetek ihletet?

Gerzon: Húgom egyik művészettörténész barátnője rajzolta meg az alapokat a selmeci egyenruhából kiindulva, saját fantáziáját szabadon engedve. Ez alapján indultunk el, majd a megvalósíthatóság függvényében alakítottuk a kezdeti terveket.

Lencsi: Leginkább közlekedéshez kapcsolódó szakmák régebbi és mai egyenruháit nézegettünk, hogy olyat tudjunk csinálni, ami kötődik a szakmához. Emellett természetesen az Akadémián, illetve utódintézményeiben kialakult egyenruhák jellemzőit is figyelembe vettük, azzal együtt, hogy olyan egyenruhát szeretnénk volna, amit egyikkel-másikkal sem lehet összekeverni sem színben, sem pedig díszítésben.

Mi okozta a legnagyobb bonyoldalmat a megvalósítás során?

Lencsi: A megvalósítással csak bonyodalom volt. A legnehezebb azt hiszem, a végleges terv kialakítása és utána a megfelelő szabásminta elkészítése volt. A 2012-es Kraft Szakestélyre elkészült egy fiú- és egy lány- nulladik változat, ami viszont finoman szólva sem aratott nagy tetszést. Ezután még szűk fél év kellett, hogy a következő, végleges változat elkészüljön.

Aki előben is meg szeretné csodálni a kari egység legújabb jelképét, öltse fel legszebbik gúnyáját május 31-én este, és látogasson el a Baross Palota dísztermébe, a következő szakestélyre!

Benji: Talán az volt a legnagyobb gond, hogy közülünk senki sem ért a ruhaiparhoz. Emiatt elég sok zsákutcába befutottunk, például volt valami nagyon jó ötletünk, aztán a szabónál kiderült, hogy az technikailag vagy pénzügyileg nagyon nehezen vagy egyáltalán nem megvalósítható. Az sem segített, hogy három különböző vállalkozó vett részt a munkában - a szabó, a szabásminta-készítő és a gomböntő - és néha pont a hozzá nem értésünk miatt volt egy-egy félreértés.

Miért pont Wanderer lett a neve?

Lencsi: A Wanderer nevet a német hangzás miatt támogattuk, mert a selmeci egyenruhák, illetve az utódintézmények egyenruhái is mind német nevek, valamint a szó jelentése vándor, hogy a közlekedéshez is kötődjön. Ráadás képp volt egy ilyen nevű autómárka, többek között abból lett később az Audi.

Milyen volt a fogadtatás az utódintézményekben?

Lencsi: Én két utódintézményből beszéltem erről Firmákkal, Dunaujvárosból és Sopronból, mindkét helyről támogatóan nyilatkoztak. A soproni fások annyit tettek hozzá, hogy azért foltok nélkül nem az igazi.

Benji: Aki nem fogadott el minket, az most sem fog, aki meg semmilyenen vagy pozitívan állt hozzánk, azt se fogja túlságosan befolyásolni. Esetleg egy kicsit pozitív irányba, hiszen az egyenruha kifelé egy elég erős és összetartó közösséget jelez.

Milyen érzés viselni az új egyenruhát?

Lencsi: Szerintem nagyon jó érzés viselni, én a magam részéről nagyon büszke vagyok rá, a diplomaosztón már ebben vettem át a diplomámat, és azóta is ezt hordom, ha olyan helyre megyek.

Benji: Jó. Viselni fogom mindig, ha olyan ünnepélyesebb eseményen lesz jelenésem, ahol releváns az, hogy én közlekes vagyok.

Smiley

TDK a TÁMOP program után

A TDK (Tudományos Diákkör) jelenéről, illetve a TÁMOP (Társadalmi Megújulás Operatív Program) keretein belül létrejött támogatásokról, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) Tudományos Diákköri Bizottságának (ETDB) elnökével, Dr. Veress Árpáddal beszélgettem.

Hogyan zajlik manapság a TDK tevékenység, változott-e valamit az elmúlt évekhez képest?

A TDK tevékenység gyakorlata karonként változik, ezeket elsősorban tudományágbeli és szakmai sajátosságok különítik el egymástól. A korábbi időkre inkább jellemző csoportos foglalkozások az évek során a hallgatói tudományos tevékenység és tehetséggondozás formájához igazodott; az egyéni munkára helyeződött át a hangsúly. A TDK kutatásra általában a hallgató (egy témakörben általában egy vagy kettő) jelentkezik a kiválasztott oktatónál, aki mint konzulens, a szakmai munka irányítását végzi. Ő határozza meg az elvégzendő feladat terjedelmét, tudományos kritériumait, a hallgató csak az ő hozzájárulásával adhatja be dolgozatát a házi konferenciára.

Mikor válik egy TDK munka sikeressé?

Az évek során a dolgozat elkészítése és a házi, illetve az OTDK konferencián (Országos Tudományos Diákköri Konferencia) való megjelenés vált a munka kézzelfogható céljává. A hallgató és az oktató számára az jelenti a legnagyobb elismerést, ha a munka kijut az OTDK konferenciára és helyezést ér el. Emellett a TDK tevékenységet társadalmi hasznosság szempontjából akkor tekinthetjük sikeresnek, ha az szorosan kapcsolódik társadalmi és gazdasági folyamatokban jelentkező olyan aktuális problémák megoldásához, mint amilyenek például a hazai és nemzetközi, ipari, illetve intézményi kutatás-fejlesztési projektekben definiálódnak. Ezzel, az érdekes munka mellett, anyagi források is rendelkezésre állhatnak, ami tovább növeli az eredményességet, illetve a nemzetgazdasági szempontból kiemelten fontos magas hozzáadott értékhez köthető tevékenységek számát. A TDK kon-

ferencián elért eredmények továbbfejlesztett verziója folyóiratokban és konferenciákon való részvétel formájában publikálható, amely mint kutatási eredmény, az oktatás és az ipari tevékenység mellett az egyetemi munka fontos alappillére.

Milyen elismertséget és támogatást jelent a TDK, OTDK részvétel a hallgató számára?

Mindamellet, hogy önmagában a részvétel is jelentős erkölcsi elismerést jelent, a TDK konferencián részt vevő hallgatók tudományos, szakmai és anyagi támogatásban is részesülnek. A legfontosabb, amit a hallgató megkaphat az oktatótól és a szakmától az az a megfelelő támogatás, amellyel megalapozhatja az érdeklődési körének megfelelő tudományos munkájának, kutatásának jövőjét. Az anyagi oldalt tekintve, a házi megmérettetésen idáig minden dolgozatra 20 000 Ft támogatást biztosított az EHK (Egyetemi Hallgatói Képviselő), ami egy megfelelően definiált szempontrendszer alapján oszlik el az egyes szekciókban helyezést elért pályamunkák között. A Rectori Különdíjak (100 000 Ft), a Gábor Dénes-díj (200 000 Ft) és a Pro Progressio Alapítvány díjai (80 000 Ft) mellett egyéb támogatók és szponzorok járulnak hozzá a sikeres eredmények anyagi és egyéb ajándékokkal (pl. könyvtalvánnyal) történő támogatásához. A díjazás egyébként a rendelkezésre álló források tekintetében időszakonként és karonként változhat. Az ETDB és a TÁMOP forrásait felhasználva lehetőség volt keretet biztosítani hallgatók részére olyan konferencián való részvétel költségeinek hozzájárulásához is, amelyen a TDK munkához kapcsolódik a publikáció. A házi konferencián helyezést elért egyetemi hallgatók hivatalos „Oklevél melléklet” dokumentumába is bekerül az a tény, hogy hol, mikor, milyen szekcióban

és milyen munkával szerepeltek. Nem szabad elfelejtenünk továbbá azt sem, hogy egyes karokon a mesterképzésre való jelentkezésnél az előzetes TDK tevékenység előnyt jelent. A vállalatok, az ipar képviselői szintén kitüntetett figyelemmel kísérik a különböző projekteket és az azon részt vevő hallgatókat, hiszen ez a műszaki kiválóság, a megbízhatóság, az elhivatottság és a felelősségvállalás egyik ismertetőjegye is lehet.

Hogyan szerepel a BME az OTDK-kon?

Elmondható, hogy az OTDK-n magas a BME-s hallgatók részvételi aránya, és fiataljaink hagyományosan jól szerepelnek országos viszonylatban. Számokban kifejezve ez úgy néz ki, hogy a BME-s hallgatók körülbelül 3,5 %-át mozgatja meg a TDK konferencia, közülük 20-30 % jut ki az OTDK-ra, és ez a szám évente kb. 20-30 %-kal növekszik. Ami az eredményeket és a helyezetteket illeti, az OTDK-n hallgatóink körülbelül 30-40 %-a ér el helyezést, melynek köszönhetően a legjobbak között szerepelünk. A részvételi arány és a jó eredmények növekedése a hallgatók teljesítménye mellett tanáraink szakmai kiválóságának, illetve állami, vállalati, intézményi és alapítványi támogatásoknak köszönhető.

Milyen módon járult hozzá a tehetség TÁMOP program a TDK tevékenységhez?

Ez a támogatási csomag jelentős lendületet adott az egyetemi TDK életnek. Mindenekelőtt az új TDK portált említeném meg. Segítségével egy olyan egységes nyilvántartási rendszer jött létre, amely külalakjában megnyerő, hasonlít az egyetemi portálra, benne egy helyen elektronikus formában találhatók meg immáron a regisztrációs, a bírálati, illetve az eredmények nyilvántartására alkalmas rendszerek. Ezekkel együtt tervezünk bevezetni egy olyan „monitoring” rendszert is, amely „mérhetővé” teszi a támogatások eredményességét, és például olyan kérdésekre ad választ, hogy a házi konferencián támogatást nyert hallgatók milyen helyezéseket ér-

tek el az OTDK-n. Ez a támogatók érdekeinek szolgálata mellett jelentősebb felelősségvállalást jelent az elosztásban is. Kimutatásokat fogunk tudni készíteni továbbá például arról is, hogy a kari hallgatószámra vonatkoztatott TDK részvé-

A TDK tevékenység a tehetséggondozás szakmai támogatásaként kapcsolódik az Új tehetséggondozó programok és kutatások a Műegyetem tudományos műhelyeiben - TÁMOP-4.2.2.B-10/1-2010-0009 c. projekt célkitűzéseinek megvalósításához. A rendelkezésre álló források felhasználását a BME Egyetemi Tudományos Diákköri Bizottsága koordinálta.

telek száma hogyan változik. Ez a szám egyébként ingadozó, de jelleget tekintve növekvőnek mondható. Ami a tehetséggondozási támogatás anyagi részét illeti, összesen 28 millió Ft-ot nyertünk el a TDK tevékenységgel kapcsolatos kiadások fedezésére. A Tudományos Diákkör vezetése, a már említett portál, járulékok, tematikus TDK pályázatok, TDK díjak (ösztöndíjak), TDK workshop, illetve TDK tanulmányi utak azok, amelyekre ezt az összeget felhasználtuk.

Az OTDK-t is ebből a pénzből finanszírozzák?

Az idei OTDK-n való hallgatói részvételt (regisztrációs díjat) tudjuk még ebből az összegből finanszírozni, a jövőt tekintve azonban még vannak kérdőjelek. A támogatás le-

hetővé tette, hogy a hallgatónak ne vagy csak csekély mértékben kelljen önerőből finanszíroznia saját TDK, OTDK tevékenységét.

Említette a támogatások mérését szolgáló monitoringrendszert. A befektetett 28 millió Ft-ot tekintve vannak-e már megtérülési kimutatások?

A megtérülést tekintve majd a jövőben lehet megfelelő következtetéseket levonni. Összességében úgy gondolom, hogy jó helyre került a pénz, és köszönettel tartozunk érte mindnyájan itt a BME-n.

Kiss Norbert

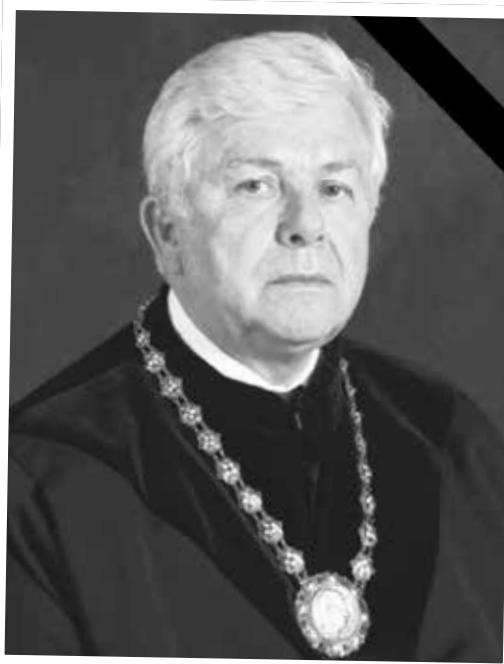
In memoriam Dr. Kulcsár Béla

Mély megrendüléssel tudatjuk, hogy Dr. Kulcsár Béla, a műszaki tudomány kandidátusa, a Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar egykori dékánja, a BME Anyagmozgatási és Logisztikai Rendszerek Tanszék a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével kitüntetett egyetemi tanára 2013. április 2-ára virradóra váratlanul elhunyt.

Dr. Kulcsár Béla 1944. október 30-án született Rinyahosszúfalun. Egyetemi tanulmányait okleveles gépészmérnöki diplomával végezte el 1967-ben, a Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán, ahol ezt követően egyetemi tanársegéd is lett. Később a Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskolán szerzett főiskolai adjunktusi, docensi és tanári címet, majd a Gépipari Automatizálási Tanszék vezetője lett. 1985-91-ig a főiskola igazgatói posztját töltötte be. 1993-ban került karunkra, ahol hosszú éveken keresztül az Építőgépek, Anyagmozgatógépek és Üzemi Logisztika Tanszékének vezetője és a kar dékánja volt.

Dr. Kulcsár Béla az MTA különböző bizottságaiban is tevékenykedett, a Logisztikai Osztályközi Állandó Bizottság alelnöke, a Gépszerkezettani Bizottság tagja és a Géprendszerek Albizottság elnöke volt. Emellett a Miskolci Egyetem tiszteletbeli professzora,

a Magyar Mérnök Akadémia, a Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület

tagja, a Magyar Mérnöki Kamara tiszteletbeli tagja, az Európai Német Nyelvű Anyagmozgatási Profesz-

szori Konferencia tagja és a német műszaki egyetemek által alapított WGTI külső szakértője volt. Tanácsadó testületi tagként, illetve szerkesztőbizottsági tagként pedig részt vett a Logistik Journal és a GÉP folyóiratok kiadásában.

A tanár úr néhány hónapja, az idei március 15-i nemzeti ünnep alkalmából megkapta a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét. A rangos elismerés kapcsán elmondta, hogy a logisztika mint tudomány elismeréseként is tekint a kitüntetésre. A díjat a hazai logisztika tudományág kialakításában, az ipari logisztikai rendszerek kutatásában elért eredményeiért, illetve a járműmérnöki és logisztikai mérnöki alapszakok megalapításáért, a képzési követelmények kidolgozásáért kapta. A professzor úrnak nagy szerepe volt abban, hogy a logisztikai mérnöki szakképzés az országban először karunkon vette kezdetét tavaly szeptemberben.

Kedves oktatónk emlékét örökké megőrizzük!

Szerkesztőség

Kolesz verzió

A cím ne tévesszen meg senkit, nem kolisoknak tudni illik információk következnek, hanem olyan kreatív, egyedi (és esetenként sokkoló) megoldások, melyek a Baross-lakók életét megkönnyítik vagy szebbé teszik...

...vagy ha szebbé nem is, praktikusabbá biztos. Már beköltözésnél fontos kérdés a szoba bútorozottsága. Lehet, hogy az előző lakó nem nekünk tetsző állapotban hagyta ott; lehet, hogy kevés a bútor; lehet, hogy a szoba adottságai miatt nem felelnek meg a hidegkonyhán (ma bútorraktár - a szerk.) talált darabok. Ilyenkor az ember abból építkezik, amit talál: kartondobozból cipőtartó, könyvespolc vagy konyhaszekrény egyaránt készíthető.

Ugyanez igaz a szétesett bútorokra is, lépcsőnek, polcrendszernek, konyhapultnak is kitűnően megfelelnek. A külsőn pedig a fa érzetét utánzó mintázatú ragasztószalaggal segíthetünk; avatatlan szemeknek úgy tűnhet tőle, mintha valódi fából lenne a szekrény.

A ragasztószalag más esetekben is segítségünkre lehet: bármit, bárhova, bármilyen szögben akarunk felszerelni, rendelkezésünkre áll. Esetleg ragasztópisztollyal ráerősíthetünk, hogy biztosan álljon. A leszakadt függönykarnis megjavítására mégis inkább valamilyen madzagot vagy kötelet javasolnék. Aki beltéri szárítókötéllel rendelkezik, az is inkább falba ütött szögbe vagy kampóra akassza, ne ragasztószalagot, és főleg ne celluxot használjon, mert leszedi a vakolatot! Ha már itt tartunk: a kisebb falhibák kijavítása szükségtelemmé válik, ha fotókkal, poszterekkel vagy visszadobott TF-ekkel fedjük le őket.

A falak takarásának, illetve a polcok foglálásának egy másik igen

népszerű módja az elfogyasztott különleges, drága vagy csak szép emlékeket idéző üres alkoholos üvegek kiállítása (ha lenne benne, csak meginnák a szobatársak). Bár a sörösüvegeket nem tartják ekkora becsben, azért belőlük is lehet építkezni: karácsonyfaként a téli ünnepekkor, adventi naptárként előtte, és persze bármilyen alkalomra ajándékként sem utolsó; születési tortaként is megállja a helyét.

nyílnak az üvegek. Ha nem akarunk efféle dolgok fültnüi lenni, szigeteljünk az ajtónkat - például üres cigarettásdobozok garmadájával!

Tárgyak nem rendeltetésszerű használatáról sokan sokfélét tudnának mesélni. Ha az egyszeri kollégista, meg a lakótársak egyike sem szeret mosogatni, meg a lakótársak egyike sem szeret mosogatni, és a szomszéd lányokat se lehet rávenni, akkor jön a trükközés. Ha minden fellelhető bögrét és poharat összehajtogatunk már, elő a feles poharakkal, azokból is lehet inni, csak tovább tart és többször kell újratölteni. Vagy hajoljunk markunkkal a csap alá! Vagy igyunk sörösorsóból, sőt, akár befőttesüvegből! A tányér

egyfelől felesleges, hiszen a pizzát a dozból is ki lehet enni, de ha mégis szükség van rá, az üres pizzásdoboz is alkalmas lehet arra, hogy a szilárd táplálékunkat róla fogyasszuk el. Ugyanígy használható a mikróban forgó üvegalátét vagy egy éjszakai kaland során szerzett közlekedési tábla. A kempingezéskor kenyérkenésre használt bicska egy koliszobában is ugyanolyan hatékonysággal alkalmazható, ha épp a konyhakések ragacsosak; de ha minden kötél szakad, bármilyen hasonló tárgy megfelel, még egy bankkártya is.

A szoba külsőjének javításán inkább a lányok szoktak tevékenykedni, de a fiúszobákból is könyvelhetünk el részeredményeket. A kari napos zászlók nemcsak porfogóként, hanem függönyként is megállják a helyüket. A már említett szárítókötelek és néhány nagyobb ruhadarab vagy törölköző segítségével kisebb részekre oszthatjuk a tettet, ha pedig épp nem mosási évszak van, akkor zacskóban fellógathatjuk rájuk a frissen vásárolt pékárut, kisebb tömegű gyümölcsöket.

A higiéniai szabályokról is hadd szóljak néhány szót! A mosogatószerek edények tisztítására való, és csak arra, ablakpucoláshoz célszerű legalább valamilyen univerzális tisztítót beszerezni vagy ecetet. És semmiképpen se a felmosóröngyöt használjuk hozzá!

A híresztelésekkel ellentétben nem az a jó ennivaló, ami bemászik a szánkba, ezért a hűtő hátuljában készülő biológiai kísérletek fogyasztatóságával ne próbálkozzunk! Főleg, ha olyan büdös, hogy gázmaszk kell hozzá, mert akkor már biztosan romlott.

A mérnöki szemléletmód és problémamegoldó készség jól jön, ha új problémával állunk szembe vagy egy régi problémát új módon akarunk megoldani. A kollégium pedig pont az a hely, ahol kiélhetjük ilyen irányú kreativitásunkat - szobatársaink nagy öröme.

Zsófi

Hűtsd le a balatoni lázad az EFOTT-on!

*Ugye, ti is számláljátok már a napokat az Egyetemisták és Főiskolások Országos Turisztikai Találkozójáig? Ugye, ti sem bírtok már magatokkal, és nap mint nap az ott fellépők dala-
it hallgatjátok a koncertekre hangolódva? Ha igen, akkor itt egy kis ízelítő, hogy tudjátok, milyen egyhetes örület vár rátok Zánkán június 25-től június 30-ig.*

Idén a Budapesti Corvinus Egyetem nyerte el a rendezés jogát, így az idei fesztivált a Duna túlsópartjáról szervezik. Eddig panaszra nem lehet okunk, hiszen a kihirdetett fellépők sora mindannyiunk ízlésének megfelelhet, szinte minden stílus képviselőt magát a felsőoktatásban résztvevők legnagyobb buliján.

Talán a tavalyi EFOTT-hoz mért legnagyobb különbség (és egyben előny is), hogy Velencével ellentétben itt lesz bőven fa, ezért nyugodtan elbújhatunk bármikor az árnyékban, ha már nem bírjuk a balatoni nyár tomboló hőségét. Bízunk benne, hogy most 2013-ban nem tépáz meg minket egy olyan erejű vihar, mint az előző évben, és reméljük, most minden koncertet végigbulizhatunk, és nem lesz probléma az időjárás miatt.

Hogy kik fogják szolgáltatni nekünk a hangulatot? Még felsorolni is nehéz; bele sem merek gondolni, hogy fogjuk bírni, ha csak a koncertek felén szeretnénk ott lenni...

Gondolom, a Faithlesst nem kell bemutatnom. Eddigi magyarországi fellépéseik során soha nem okoztak a közönségnek csalódást, úgy érzem, ez most sem lesz másképp. Nagyon értenek hozzá, miként hozzanak nekünk elképesztő hangulatot, úgyhogy talán nem túlzás kijelenteni: garantált szórakozásra számíthatunk!

Elfogult vagyok, ez tény, de... Én azt mondom, Punnany, te azt

mondod, Massif, Punnany Massif, Punnany Massif! Újra eljön a magyar zenekarok egyik legjobbika, hogy megmutassa, igenis van létjogosultsága a nyávigós popzenén kívül másnak is kicsi országunkban, és hogy biztosan kielégítsék mindenféle masszív igényünket, nem csak egy zúzás, kézfeltevős koncertet adnak,

hanem egy akusztikus, csendesebb, meghittebb műsorral is készülnek, hogy elkápráztassanak bennünket. Akárcsak az Anna & the Barbies, ugyanis ez az egyre jobban felfutó banda is páros előadással lep meg minket. Kíváncsian várjuk!

Faithless, Quimby, Deniz Koyu, Tankcsapda, Kosheen DJs, Danny Avila, Kiscsillag, Vad Fruttik, Punnany Massif, N.O.H.A., Brains, Supernem, Kaukázus, Irie Maffia, Anna & The Barbies, Péterfy Bori, Ocho Macho, Paddy and the Rats, Julia Carpenter, The Carbonfools, Belga, DSP, HS7, Hősök, Mary Popkids, Alvin és a mókások, Subscribe, Soerii & Poolek, Anima Sound System, Akkezdet Phiai és sokan mások...

Kardos Horváth Janóék a Kaukázussal visszatérnek a köztudatba és a magyar könnyűzenébe, az EFOTT-on adják az idei nyár egyik legnagyobb Kaukázus koncertjét, minden bizonyítással a Szalai Éván és a Tartós békén kívül meghallgatjuk tőlük régebbi nagy klasszikusait, melyekért fiatalok ezrei voltak oda.

Nem múlhat el nyár Brains, Irie Maffia, Vad Fruttik és Bëlga nélkül, megnyugtatlak benneteket: ez a nyár sem fog. Ők is ott lesznek az idei EFOTT-on, és ahogyan a legtöbben tavaly, biztosan kitesznek majd magukért ebben az évben is.

Valószínűleg legtöbben a koncertekért és a hajnalig tartó, ám végtelennek tűnő bulikért megyünk a találkozóra, ám azt sem hagyhatjuk említés nélkül, hogy most nyáron még több sportprogramban számítanak a részvételünkre, ahol a kellemes testmozgás élményén kívül még nagyszerű ajándékok is üthetik a markunkat! A népzene kedvelői is megtalálják a számításukat, ugyanis ilyen előadásokkal is gazdagodott az egyébként sem szegényes repertoár.

És ráadásul, ami a közlekarosok számára talán a legnagyobb szenzáció és leginkább szívet melengető dolog, hogy idén a Baross Rádió lesz az EFOTT hivatalos médiapartnere, ami nem jelent mást, mint hogy mindennap az általatok jól ismert hangok szólalnak majd meg az éterben több ezer ember füle hallatára, és rádiónk stábjába műsorozik az egész egy hét alatt. Nagy dolog ez, hiszen egy év alatt jutott oda a Baross Rádió, ahol jelenleg van, és hiszszük, hogy ez a lehetőség nagy ugródeszka lehet mind a műsorvezetők, mind a technikai stáb életében. A rádiósok már maximális fordulatszámon pörögnek és készülnek a nagy megmérettetésre, biztos vagyok benne, hogy sikerül majd helytállniuk, és beírni magukat az EFOTT nem kis történelmébe.

Ha már voltatok ilyen egyetemista bulin, inkább nem is invitállak benneteket, úgyis el fogtok jönni, ha pedig még nem voltatok, akkor váltásatok ki mihamarabb az EFOTT hetijegyeteket, szerezzétek be a sátrat, melyet egy hétig majd otthonotoknak nevezhettek, és találkozzunk június 25-én Zánkán, hogy a közlekes csapat újra együtt tombolhassa végig ezt a fesztivált is!

Zsu

Szakkoli még utoljára is!

A Közlekedésmérnöki Szakkollégium még félév végére is tartogat meglepetéseket a hallgatóknak, de mielőtt ezeket ismertetnénk, egy kis beszámolót olvashattok az előző hónap rendezvényeiről.

Március 26-án egy élménydús fél napot töltöttünk a MÁV Vagon Kft. vendégeiként a székesfehérvári járműjavítóban. Már az odaút is izgalomban telt, ugyanis a látogatásra nem sokkal azután került sor, hogy az emlékezetes hóvihar méteres hótorlaszokat emelt az autópályákon, akár napokra is foglyul ejtve az utazókat. Ráadásul a látogatást megelőző napokban újra esni kezdett hó, így mindenki szendvicsekkel és tanulnivalóval felszerelve érkezett a kirándulásra, hátha mégsem a tervezett egy óra alatt érünk el a célunkat. Szerencsére minden gond nélkül megérkeztünk, és nagy szaktudású vezetőnk kíséretében rögtön meg is kezdtük a látogatást. A járműjavító udvarán - a cég legfontosabb adatairól, eredetéről, fő profiljáról - tartott rövid bevezetőt követően beléptünk első állomásunk színhelyére, a futóműszerelő, -szétbontó csarnokba. Itt történik - a névadó futóműveken kívül - a teherkocsik járműszekrényének javítása, valamint a különböző uniós és a megrendelő vállalat irányelvei alapján történő átalakítása is. Érdekes volt élőben látni, sőt akár meg is fogni a különböző tantárgyakból papír alapon, rajzok szintjén már megismert (megszeretett) szerkezeteket, és ha az órák után valaki esetleg nem mélyedt volna el a tananyagban, itt nagyon könnyen pótolhatta, kiegészíthette tudását.

Miután a vagonokon található betűk festékszóró sablonjaival scrabble-öztünk egy jót, a csapat továbbhaladt a festő-száritó műhelybe, majd a csapágákat karbantartó helyiségbe. Egy rövidebb séta után a járműjavító másik végében lévő kovácsműhelybe is betértünk, itt - szemmel láthatóan - jól megfértek egymás mellett a különböző történelmi korok: egyes berendezéseken még megtalálható volt a „Magyar

Királyi” felirat, a falakat a szocialista nehézipar korából itt maradt plakátok díszítették, az újonnan elkészített alkatrészek pedig a jövő teherautóiba fognak bekerülni. Külön megemlítenéd, hogy a műhelyben, sőt az egész járműjavítóban - a más üzemekben tapasztaltakkal ellentétben - szabadon sétálhattunk ide-oda, megnézhattuk, felelhetjük a nekünk tetsző tárgyakat, sőt volt, hogy a vezetőnk nélkül kellett átkelni a telepen, és ezért senki nem szólt egy rossz szót sem.

A látogatás további útvonala a vágó- és esztergagépek csarnokain át vezetett, ahol az ÉL-ben is megtalálható berendezésekhez hasonlókat láthattunk, csak sokkal nagyobb számban és magában a termelési folyamatban. A hivatalos látogatást a cég irodaépületében fejeztük be, ahol régi tervrajzokat tekinthettünk meg. Mivel a hazaindulásig még volt egy kis idő, átmentünk a szomszédban lévő MÁV-Gépészet telephelyére, ahol egy jókedvű gépkezelő jóvoltából egy német földmunkagépet is kipróbálhattunk.

A szakkoli május-júniusi programja:

Fogaskerekű vasút

Tavalyi sikerén felbuzdulva idén is lesz látogatás a fogaskerekűnél, mégpedig május 21-én. A szőlőkkel beültetett és erdőkkel borított Svábhegy a XIX. századtól jelentős

fejlődésnek indult, és lassan a városiak kedvelt kiránduló helyévé vált. A megnövekedett közlekedési igény kielégítésére 1874-ben megnyitották a Svábhegyi Fogaskerekű Vasutat. 1929-ben villamosították és korszerűsítették, a ma is közlekedő járművek pedig 1973-ban érkeztek meg a vonalra. A látogatáson várhatóan körbevezetnek bennünket a járműtelepen, megnézzük a műhelyeket, sőt még az is lehet, hogy különjárat-tal megyünk ki a pályára!

Mercedes autógyár

Június 4-én a kecskeméti Mercedes-Benz autógyárban tesszük tiszteletünket. A 2012-ben megnyitott üzem jelenleg 3000 alkalmazottnak ad munkát, részt vesz a környék szakképzésében és a Kecskeméti Főiskola életében is. Itt gyártják a Mercedes-Benz B osztályt és a CLA modellt is, ennek köszönhetően a vállalat 25 hazai beszállítóval dolgozik együtt. A cég termelési folyamata Kecskeméten a karosszériaelemek préselésétől, a karosszéria felépítésén és fényezésén át a gépkocsi összeszereléséig terjed.

BKK forgalomirányítás

Június 11. napján a Szabó Ervin térre megy a csapat, hogy megnézze az ott található forgalomirányító központot. Ennek a helynek a FUTÁR közeljövőben történő bevezetése előtt is nagy szerepe van, ugyanis itt található az észak-déli metró (3-as) forgalomirányítása, valamint a BKK Info (a volt Fővinform) irodája is. A bevezetés után - a jelenlegi 14-et felváltva - ez lesz az egyetlen diszpécseri irányító pont Budapesten, ezzel tovább nő majd a jelentősége.

A félév végére is érdekes programok maradtak tehát a szakkollégium tarsolyában, ezért ha idén még nem voltál szakkollégiumi látogatáson, itt az utolsó lehetőség, hogy ezt bepótold!

Strausz Péter

A határidő mindenkit kötelez?

...mert ha az egyetem felejt el valamit, nem kell a diáksághoz mennie a szomszédba egy kis sumákolásért

Történetünk tavaly november 7-én kezdődött. Bár már csípős a novemberi hideg, a délutánhoz képest így is szokatlanul nagy a zsongás az St épület aulájában. A napot a járműelemek pótleadás teszi „különlegessé”, a büféasztaloknál és a lépcsőn minden A3-asnál nagyobb felületen kialvatlan szemű diákok végzik tervrajzuk utolsó simításait, jómagam kénytelen vagyok a sajátom hátoldalára egy diszkrét téglavörös dekormintát megkockáztatni, hogy egy baráti tanácsként kapott túrésezett méretet még felvegyek a második emelet falára kiterített rajzomra. A huszonegyedik óra néma kétségbeesésének jól begyakorolt koreográfiája ez, hiszen a szabályok ismertek - aki a leadás határidejét

elmulasztja, késedelmi díjat fizet, aki a pótleadást is lekési, még komolyabb szankcióra számíthat: bukta a tárgyat. Gyöngéd pedagógiai eszköz arra, hogy a mérnökstanonc megtanulja, hogy - Szabó András oktatási dékánhelyettesétől idézzünk -, „amit meg kell csinálni, azt akkor kell megcsinálni, amikor ki van írva”.

Ugorjunk előre egy másik határidőre: március 15. Eddig kell az egyetemnek kironia a késedelmi díjakat - idén nem sikerült, az első tételkiírások a Neptunban jó két héttel később történtek meg. „Megfeledeztünk róla” - ismeri el Szabó András tanár úr a Közhír kérdésére, hozzátéve, hogy ez „nem egy jó példa” az egyetem részéről. Nem ez a történet egyetlen

aspektusa, ahol az egyetem nem él a példamutatás luxusával: míg a rajzleadás határideje „kreditvesztő”, az egyetem saját maga számára megállapított határidői nem jogvesztőek. „Kérése elutasítva.” - kezdődik a Neptun-válaszúzenet a történetek jogosságát firtató 007-es kérvényemre, ebben a két szóban benne foglaltatik az egyetem sűrű bocsánatkérése is a történetekért. Nem okozott hátrányt számomra az egyetem a késedelmes kiírással. Olyan szívesen visszakérdeznék, hogy én kinek okoztam kárt a késedelmes leadással, de személy szerint már kinőttem a „de hát az úgy volt, hogy...” kezdetű iskolai bizonyítványmagyarázásokból. Azért jöttem az egyetemre, hogy felnőttként kezeljenek, most mégis az egyetem próbálja kisiskolásként elsumákolni a mulasztását.

Nincs mit tenni, a késedelmi díjak be vannak tervezve az egyetem költségvetésébe, fellebbezni felesleges, morgok egyet és befizetem. Jövő télen talán fűtenek belőle az StNagyban.

Marci

Adj vért, és ments meg három életet!

Az élet nélkülözhetetlen elemét, a vért csak az emberi szervezet képes termelni. Mivel a vér semmivel sem pótolható, a véradás nélkülözhetetlen a gyógyításában és az életmentés során.

lete. A vérvétel megkönnyítése érdekében érdemes a bőséges étel-italfogyasztás, melyet a helyben felkínált enni- és innivalókkal is elősegítenek. A szervezetben lévő megfelelő folyadékmenyiség az erek teltsége miatt könnyebbé teszi a véna megtalálását, egyúttal a vérvétel is gyorsabb. Kerülni kell a zsíros ételeket. Tilos alkoholt és kábítószer fogyasztani. Az első véradók a TAJ kártya, és a személyi leadása mellett bediktálják adataikat a nyilvántartásba. Ne felejtsetek el, minden ember számít! Gyertek el május 14-én, és mentünk meg 3 életet!

Zsolti

Az Országos Vérellátó Szolgálat minden évben több száz helyszínen szervez véradást. „Adj vért, és ments meg három életet!” - az OVSZ szlogene is mutatja, hogy egy személytől levett 4,5 deciliter vér három másik embernek elegendő. Gondoljatok bele: ha a Baross Gábor Kollégium mind a 321 lakója vért adna, összesen 963 ember életét menthetnénk meg vagy tehetnénk jobbá! A nemes ügy érdekében látogassatok el 2013. május 14-én délután háromtól hétig a Baross Gábor Kollégium Dísztermébe! A véradáson célszerű bő, feltűrhető ujjú, kényelmes ruha vise-

Műszak után

- Nem lesz az sok? – kérdezte a csapos, látva, hogy új pohárért int a vendég. De az válaszképpen csak morgott egyet, és nemet intett, közben kicsit meg is szédült. - Ah, reménytelen eset – mondta a pultossal szemben ülő. Amúgy is mindig részegen megy munkába másnap.

Odacsúszta az italt a részeg elé a kocsmáros, mire az egy mozdulatra felhajtotta, majd ugyanazzal a lendülettel le is rogyott az asztalra.

- Maga még új itt, ugye? - kérdezte a csapot méregetve a vele szemben ülő vendég.

- Ennyire látszik? - mosolygott zavarodottan.

Aztán másnap meg csodálkoznak a tanárok, hogy összecuslik a lába, és csak ferdén meg homályosan tud vetíteni.

- Ha itt tölténé minden estjét, maga is azonnal kiszúrná, ha valaki nem ide való volna. Na, de akkor idefigyeljen! Bemutatom a törzskönyzséget. Akit az előbb kiszolgált, ő Sanyó. Menthetetlen alkoholista... a legrészegesebb projektor, akit ismerem. Ahogy vége az óráknak, rögtön jön ide, és végigissza az estét. Aztán másnap meg csodálkoznak a tanárok, hogy összecuslik a lába, és csak ferdén, meg homályosan tud vetíteni - csóválta a fejét a mesélő. - Szánalom. Ott, annál az asztalnál - mutatott a kocma közepénél egy kör alakú asztalra - ülnek a VGA kábelek. - Ahogy ezt mondta, kis híján verekedés tört ki köztük. Miután az egyikük hangos „MAKAÓ!” kiáltással lecsapta utolsó előtti kártyáját az asztalra, egy másik lelökte őt a székről. Pillanatok alatt máris mindketten talpon voltak, és lökdösték, tekergették egymást, ahol érték.

- Zűrös népek - fordult vissza a mesélő a pult felé. - Nem is csoda, hogy egyikük se képes normálisan képet átvinni. Képzeld el, amikor egy ilyet összeraknak Sanyóval! Na, de nem mindegyik projektor ilyen reménytelen - mutatott egy sarokasztalra a másik irányba fordulva. Azok ott az új fiúk. Csili-vili fehér mind, Epson meg Mitsubishi. Csórikáim, dolgoznának rendesen, de mindig megszívadják őket a konnektorok meg a hosszabbítók - mu-

tatott egy kettővel arrábbi boxra, ahol fali aljzatok és tekerős kábelű hosszabbítók ültek, megvető tekintettel méregették az előbb említett társaságot, és időnként hangosan felröhögtek.

- Azt csinálják, hogy amikor a tanár megérkezik, a konnektorok gyorsan elbújnak, és csak a táblától legtávolabb eső oszlopon hagynak

egyedül maguk közül. Utána meg dalmatosan bevonul a hosszabbító, és megmenti a napot, legalábbis látszólag. Mert így taktikailag tökéletes pozícióba kerül ahhoz, hogy elgáncsoljon minden egyes hallgatót, aki belép a terembe. Ha különösen személetes kedvükben vannak, ilyenkor még a konnektor is kiugrik a falból, és kész a cirkusz - húzta le maradék italát a mesélő.

- Ebben lelik örömeiket?

Hogy egymás életét keserítik meg? - kérdezte őszinte megvetéssel a csapos.

- Ó, nem csak egymásét.

Az a társaság például igazán messze szokott menni. - mutatott a VGA kábelek asztala mellett, ahol rugós vetítővásznak iszogattak, és heccelték egymást. - Azok például mindig a tanárokat pécézik ki maguknak. A bevett trükk, hogy nem maradnak meg lehúzott állapotban, mindig visszarántják a vásznat, aztán amikor a szerencsétlen óraadó már ötvenharmadszor húzza le, akkor megkegyelmezik neki. De olyan is

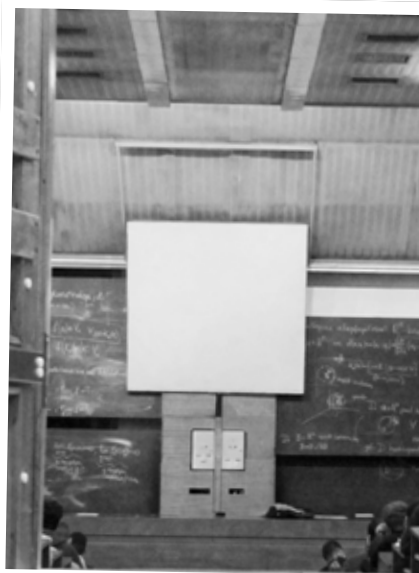
van, akit a székhez kell kikötni, mert nem érzi, ha már túl messzire ment. Aztán amikor végeztek velük, és óra végén csuknák vissza őket, kezdik előlről az akadékoskodást. „Majd felmegyek, ha kedvem tartja!”, szokták mondani fölényes vigyorral - fordult vissza a csaposhoz.

- Régen bezzeg minden más volt. Még az „átkosban” tekintélye volt az efféle munkának. Minden teremben volt kis vetítőfülke, benne tükörállvánnyal, projektorállvánnyal. Akkor még központilag képezték az írásvetítőket, és dicsőség is volt annak lenni. Aztán szépen lassan utat tört a Power Point, bezárták a fülkéket, és megindult az elzúllás. Privatizáltak mindent, kiszervezték külföldre a képzést, és azóta... hát, azóta ez van - mutatott körbe széles gesztussal a kocsmán.

- Ő is annak a korszaknak a hagyatéka - mutatott a mesélő az egyik sötét sarokba, ahol egy nagy, fehér tábla ült magába roskadva, üveges tekintettel. - Valaha ő volt

a KA26-os büszkesége, a fenséges írásvetítő-tábla. El tudja képzelni? Nehéz, mi? Minden órán mindenki őt nézte, ahogy az előadás kezdetén méltóságteljesen leereszkedik a magasból. Álladó dicsfényben úszott, igazi központi figura volt. De aztán kezdtek elmaradozni a vetítési órák, végül már egyik tanár sem bajlódott az

írásvetítővel. Egy darabig még tartotta magát, próbált úgy tenni, mintha minden rendben lenne. De egy nap valami elpattant benne... és azóta teljesen elvesztett minden reményt. Lecsúszott, és már örökre úgy is marad.

Sonci

Kitérő válaszok

A közlekedésmérnöki kar kampuszosítási tervének köszönhetően már csak kis távolságot kell bejárnunk azon épületek között, ahol okítanak minket tanáraink. Szerencsére szakmánk bővelkedik látványos eszközökben, berendezésekben, amelyekkel egy kicsit otthonosabbá tudjuk tenni környezetünket, melyet oly' sokszor látunk.

Régen kezdődött...

Még emlékezhetnek rá a régebb óta ide járók, hogy a híres-hírhedt Z kastély mögött egykoron volt egy kitérő. Azt már csak tényleg a nagy öregek meséiből tudjuk, hogy valaha, demonstrációs céllal ez a váltó bizony néhanapján működés közben láttatta a hallgatókkal a vasúti pálya egy fontos elemének felépítését, bonyolult szerkezetének minden apró rezdülését pedig mozgása közben tanulmányozhatták a szakirányon tanulók. A váltó létesítésének és telepítésének gondolata és kivitelezése dr. Hőgye Sándor tanár úrhoz köthető. Nem véletlen, hiszen a magyar vasúton a mai napig őt tartják a kitérő mindentudójának, nevéhez számos tanulmány, publikáció kötődik a témában. Ha hihetünk a történeteknek, melyeket vasutas körökben máig emlegetnek, még vonat alá is feküdt, hogy testközelből vizsgálhassa a jármű és a kitérő kapcsolatát, talán nem is véletlen, hogy mai napig használt váltómérő berendezés alapelveit és első példáit ő tervezte és fejlesztette. Akik voltak már olyan elvetemültek, hogy jártak esetleg a vasúti biztosítóberendezések lelki világába kalauzoló órákon, azok bizonyára találkozhattak a csörgő-zörgő, épületrengető váltóhajtóművel, melyhez hasonló mozgatja az épület mögötti váltót. Az eredeti felállás szerint az épületben egy kezelőpanelről lehetett életet lehelni a szerkezetbe, de az

A cikk elkészítéséért köszönet illeti Dr. Komócsin Zoltán és Dr. Szabó Géza tanár urakat, akiknél a felvázolt kutatási témák iránt érdeklődők bővebb felvilágosítást kaphatnak.

idő múlásával az enyészet lett úrrá a taneszközön, még egy magyalfa is elkezdett nőni a talpfák között...

Váltás az St mögé

A bevezetőben már említett okulóhely-koncentráció miatt, és a dicső múltú Z épület időközbeni elnéptelenedése okán az „oktatási segédanyagoknak” is költöznie kellett. Anekdoták egész sora szól arról, hogy milyen nehézségekkel szembesült a költöztető csapat a transzportálás közben. Mivel nem kis szerkezetéről beszélünk, már csak kiterjedésben sem, volt olyan verzió, hogy egy darabban szállítják el, mígnem kiderült, hogy az erre alkalmas teherautó egyszerűen képtelen lenne befordulni az épületek között, hogy elérje a kijelölt deponálási pontot. Aztán végül a darabokra szedett kitérőt egy egyszerű, logisztikai tanulmányainkból ismert „béka” segítségével fuvarozták át kézi erővel a jelenlegi helyére, az St épület mögé. Itt aztán egy hatalmas mérnöki LEGO játékhoz hasonló kezdődött, hogy minden az eredeti helyére kerüljön az utolsó síncsavarig. A felújítást a Kelenföld pályaudvaron éppen akkor esedékes kitérőcserét végző DÁD Vasútépítő Kft. végezte, akik egy nap alatt újakra cserélték a vendégbrigáddal az oszlófélfelben lévő aljakat és valamennyi síncsavart, a hajtó-

művet is szinte újszerű állapotba hozták, illetve az összes kapcsolódó szerelvényt átvizsgálták és szükség esetén pótolták, cserélték. Azonban a munka itt még nem ért véget. Az előre elkészített, de csak esztétikai célokat szolgáló zúzotttkő ágyazatot is be kellett szabályozni, és a váltójelzőt is felújítva, újralfestve építétek vissza a váltó mellé. A kitérő újra összeépítve, hajtóművestül, elektronikástul, immáron teljesen működőképesen fekszik a J és St épületek között, szabadon a kíváncsi és érdeklődő szemek számára.

És mégis mozog!

A tervek szerint az eredeti állapothoz hasonlóan, az oktatás kiegészítőjeként fontos szerepet játszana az ez irányba kacsingató hallgatók képzésében. Arról nem is beszélve, hogy az Építőmérnöki Kar megfelelő szakirányon tanulói is áthallgathatnak érdekes, szakmai ismeretekért, ami egyfajta pánegyetemi interoperabilitást is előrevetíthetne, és erre mostanság nagy igény van! Elsősorban Hőgye S. András tanár úr vasúti járművek és kitérők kapcsolata című tárgyához lehet fontos demonstrációs eszköz. Mindemellett a Közlekedés- és Járműirányítási Tanszék örömmel veszi a TDK-, szakdolgozat- vagy diplomadolgozat-témákra vadászók megkereséseit, hiszen rengeteg jelenleg is folyó kutatás, fejlesztés mérési feladatait könnyítheti meg a szerkezet, például: állítóáram-változás segítségével elősegíthető lenne a váltóhajtómű és a kitérő állapotdiagnosztikája. Azonban a realitások talaján maradván és a jelenre koncentrálva: még nem teljesen üzemkész a berendezés, mert az utolsó simítások hátra vannak, de ha kész lesz, figyeljétek a hirdetményeket, mert a téma iránt érdeklődők több érdekes bemutatón is részt vehetnek majd!

Marci

Mágnesesség a repülésben: a GABRIEL projekt

Kevesen tudják, hogy a Vasúti Járművek, Repülőgépek és Hajók Tanszék néhány oktatója és hallgatója csendben, a színpalak mögött munkálkodik egy kérdés megválaszolásán, amely alapjaiban változtathatja meg a repülés jövőjét. A projekt koordinátorával, Dr. Rohács Józseffel beszélgettem.

Ahhoz, hogy valami új, eredeti megoldást alkalmazzunk, előbb az alapötletet kell „kitalálni”, (módszereket, eljárásokat, technológiát), majd alaptudományi, elvi szinten kell tesztelni azt. Ha ott megfelel, akkor jöhetnek a laborvizsgálatok, kísérletek, és ha ezeken mind sikerrel szerepelt a koncepció, akkor kezdődhet a tervezés - avatott be Rohács tanár úr egy ilyen volumenű projekt mikéntjébe. - Mire odáig jutunk egy ötlettel, hogy egy repülőgépgyártó azt mondja, tervezni szeretne egy olyan gépet, amely ezt a bizonyos funkciót is tudja, az húsz-harminc esztendő. Egy ilyen projektet profitorientált cég nem tud finanszírozni, hiszen neki tulajdonosai, részvényesei vannak, akik hamar akarnak pénzt látni. Ezért az ilyen alapkutatásokat a világon mindenütt állami szervezetek fedezik közösségi pénzből. Ilyen kutatások EU-s szinten is léteznek, az ún. Framework Programok keretében. Külön támogatják a jövővel foglalkozó (pioneering - úttörő) kutatásokat. A GABRIEL is ilyen. Ha mi sikerrel járunk, azt a kérdést válaszoljuk meg, hogy érdemes-e a témát tovább kutatni. Aztán, ha minden jól megy, harminc év múlva lesz belőle ténylegesen valami.

Ahhoz, hogy ilyen elképzelések szülessenek, össze szoktak hívni ötletelő munkacsoportokat. A repülés terén is volt egy ilyen, ún. „Out of the box” fórum, hiszen csak az lehet sikeres, aki kidugja a fejét abból a dobozból, amelybe az egyetemen „begyömészölik”, és körülnéz, hogy mi van kint. Ez a fórum több száz ötlettel foglalkozott, és végül 96 ötletet ítélt tovább vizsgálhatónak. A

mágneses levitációt a mellettem ülő ember javasolta, de korábban én is gondoltam rá.

Hogy kell elképzelni a projekt szervezeti felépítését?

Ami továbbjutott a fórumon, arra kutatási pályázatot hirdettek meg. Pályázáshoz össze kellett hívni egy nemzetközi társaságot (minimum három különböző nemzet bevonásával), megírni a pályázatot és beadni. Mi csak harmadjára nyertünk (az első két alkalommal fél ponttal lógtunk ki a finanszírozási keretből). A bírálóknak kételyei is voltak biztonsági kérdésekben, de ezeket mind sikerült eloszlatnunk.

A projekt vezetője az én kisvállalatom, a koordinátor én vagyok, a fiam (Dr. Rohács Dániel - a szerk.)

pedig a projektvezető adminisztrátor. Neki rosszabb, mert míg én a tudományos vezető vagyok, ő vasalja be a jelentéseket a különböző szervezetektől, és egy ilyen nehéz intézni, főleg nemzetközi szinten. Az oktató nem sokban különbözik a hallgatótól: mi is az utolsó éjszaka csinálunk mindent. De elég szép csapat összejött, a mágneses levitáció fizikai oldalához például a Salernoi Egyetem ért, a gyakorlati részt a Wroclawi Egyetem csinálja, a CIRA és az Aacheni Egyetem dolgozik a kontrollméleten, az ONERA a gép átalakításával foglalkozik. De Dieter Rogg is részt vesz a projektben, aki annak idején a sanghaji mágnesvasút tervezésén is dolgozott.

Az Unió a projekt 75%-át finanszírozza, a maradékot nekünk kell előteremteni. Amikor megjelenik 2 millió EUR egy kisvállalatnál, az szokatlan tud lenni a könyvelésben.

A tanszék egyébként jelenleg 12 projektben dolgozik, ezek nem mind pioneering kutatások, valamelyik közvetlenebb megvalósítással kecsegtet. Például a SINBAD-ban az volt a feladatunk, hogy a nem kooperáló légi célok (a radarnak nem válaszoló repülőgépek - a szerk.) azonosítására dolgozzunk ki matematikai algoritmusokat. De például a személyes repüléssel is foglalkozunk, amely a növekvő mobilitási igény kielégítésére kíván megoldást találni. A messziről munkába járástól a rent-a-plane (bérelj repülőt) ötletén keresztül sok minden felmerült. Aztán az ESPOSA projektben is részt veszünk, melynek célja kis hajtóművek kifejlesztése ezekhez a személyi repülőkhöz.

Mi a GABRIEL alapötlete?

Azt próbáljuk kideríteni, hogy lehetne-e mágneses levitációs technikát alkalmazni a repülők fel- és leszállásának segítésére. Ha lehetne, nem volna szükség futóműre, amely a repülők tömegének 5-7%-át

Leszállás

Földi mozgások

teszi ki. Az aerodinamika is javulna, és több utas szállítására is lehetőség nyílna. De ez az elgondolás forradalmian új, mert az utasnak azt mondaní, hogy „Üljön be nyugodtan a repülőgépbe, majd ezen a sínen fogják kilőni magát!”, nem egyszerű.

Mire odáig jutunk, hogy egy repülőgépgyártó azt mondja, tervezni szeretne egy ilyen gépet, az húsz-harminc esztendő.

Az elgondolás lényege, hogy a kifutópálya „helyén” végigfutna egy sín, amelyen lenne egy mágneses térben levitáló szánkó. A repülőgép erre a szánkóra szállna le, erről szállna föl. De nem közvetlenül a szánkóról, arra ráfutna egy hordozókocsi, hogy miután leszállt a gép, el is tudjon menni a terminálhoz. Ez persze csak a nagyvonalú ötlet, a konkrétumokat majd később kell kitalálni.

*A projekt weboldala:
www.gabriel-project.eu*

Már most vannak érdekes dolgok, amelyekről nem beszélnek, hiszen többükben szabadalmi lehetőséget látunk, de a téma nagyon izgalmas. Bizonyos számítások szerint a reptér környezetében lényegesen csökkenteni lehetne a zajt; mindössze az aerodinamikai zaj maradna. De az emisszió is csökkenne, hiszen a motorok alapjáraton működnek egészen a kilövés pillanatáig vagy kicsivel még azután is, és csak utána gyorsítanak rá. De érdekes kérdés például, hogy ha nincs ilyen technológiával felszerelt pálya, hogyan lehet letenni a gépet. Lehetne ilyen célra tartalék futómű, de ha az nem könnyű, ott vagyunk, ahol a part szakad. Az is megoldandó, hogyan rögzítsük a repülőgépet a szánkón. De a randevú problémája - így tavasszal talán át lehet érezni ezt - is megoldásra vár. A repülőgépnek térben és időben is oda kell találni a szánkóhoz leszálláskor. A kitűzött pontossági cél keresztirányban ± 1 m,

hosszirányban ± 2 m lenne, de erre ráérünk később válaszolni. Meggyőződésem, hogy ha ez a koncepció ennyire (20-40 év múlva) a jövőben lenne alkalmazva, ez a pontosság simán tartható. Hiszen számítani kell a közben felbukkanó technológiákra

is. Arra is gondolni kell, hogy az ilyen kifutópályák szintben nem keresztelhetnének egymást. Teljes repteret kéne átépíteni. Az energiaigény is problémás: nem feltétlenül változna a hagyományos koncepcióhoz képest, csak máshol kéne előállítani. Aztán míg felszálláskor táplálni kell az energiát, leszálláskor a rendszer termelné azt. De az elképzeléseink már megvannak, úgy néz ki, fogjuk tudni teljesíteni a célt.

A különböző gépkategóriákat külön kell vizsgálni. Mert például egy kis repülőgépet ilyen rendszerrel be lehet vinni a városközpontba. De a korábban említett projektek személyi repülőgépeihez is lehetne használni az ötletet. Még egyszer mondom: a kérdés itt az, hogy a technológiával érdemes-e foglalkozni. Az, hogy a repülés melyik ágazatában válna be, már más kérdés.

A projekt keretén belül fogunk csinálni egy kis repülőgépmodellt és egy sín pályát, hogy a fel- és leszállást azon tudjuk megvalósítani. De előtte ugyanezt egy nagyobb méretű modellel fogjuk megpróbálni, amelyel egy autó tetejére „szállunk” le.

Amerikában a NASA például vizsgálja, hogy ugyanezt a technológiát hogyan lehetne űrsiklókhoz használni. Fontos tehát az Uniónak versenyben maradnia például az USA-val szemben is.

A szakmai közönség hogyan fogadta az ötletet?

Kötelességünk előadni a kutatási eredményeket különböző kon-

ferenciákon. Amikor voltam az egyik ilyen, képeket vetítettem, és magyaráztam az alapötletet, nézték, bólogattak, és azt gondolták magukban, hogy „crazy man”. Aztán a Delfti Egyetem csinált egy kisfilmet arról, hogyan száll le a gép. Azt is levetítettem, és akkor már láttam a szemekben, hogy nem „crazy man”, hanem „stupid man”. Szóval meglepi az embereket, de a zaj- és súlycsökkentésből származó előnyök azt mutatják, érdemes ezzel foglalkozni.

Milyen határidővel dolgoznak?

A projekt három éves, most tartunk félidőnél. A következő 18 hónap végére kell letenni a végső választ az asztalra. De már most próbáljuk sugallni, hogy érdemes tovább kutatni.

A projektben dolgozó hallgatóknak mi a feladata?

Az egyetemen működik egy TÁMOP projekt, melynek keretén belül a doktori iskolák vállalták, hogy próbálják a hallgatókat nemzetközi projektek felé terelni. A GABRIEL adta magát, mivel egy sor olyan kisebb feladatot lehet megfogalmazni, melyek ugyan nincsenek az eredeti munkatervben, vagy mások már megoldották, de a hallgatói megoldások mégis segíthetik a projekt végrehajtását.

A Hallgatók a GABRIEL és az ESPOSA projektben végzett munkáik eredményeit a május 28-ai TÁMOP konferencián mutatják be.

Ha például kíváncsiak vagyunk, milyen lenne a szánkó ellenállása, először nagyon leegyszerűsített közelítő modellek CFD vizsgálatában elemezhetjük, hogy az egymással konkuráló ötletek, megoldások közül melyiknek adjunk zöld utat.

Sonci

Maglev pálya

Felszállás

Porsche 935 vs. Ford Capri - 2. rész

Kétféleslotcar-rajongó létezik. Az egyik az átlagfelhasználó, aki megveszi az alapkészletet egy csendes karácsonyi estére, összerakja, megy pár kört, majd a következő évtizedben a padlason tárolja, míg az idő vasfoga megeszi a síneket. A másik a fanatikus gyűjtő...

Az előző cikkben sokak számára a száraznak tűnő műszaki leírás túl elméletire sikerült a Carrera Servo működéséről, így most a felső képen egy keresztmetszeti ábrát láthattok a dolgok pontos megértéséhez. Középen a pöcök, a négy db sín, jobb oldalt pedig a kanyarodást elősegítő kapaszkodó látható. Ennek akkor van jelentősége, ha nincs a vályúban a pöcök. De térjünk vissza a gyűjtőkre!

A németek agyafúrt emberek. A mindent tartalmazó alapkészletbe ritkán tettek olyan extra dolgokat, mint az ugrató, a döntött kanyar, a szűkítő vagy a félpótkocsival szerelt nyerges vontató. Ha valaki igazán nagy pályát akart építeni (10-20 méter hosszút), akkor szembesülnie kellett a problémával, hogy bizony a sima és dupla hosszúságú egyenesekből, valamint a 45, illetve 90 fokos kanyarokból nem lehet igazán változatos pályát összeállítani. Geometriailag sajnos nem jön ki. Ezért léteznek a gondosan megtervezett kiegészítő elemek: negyed- és harmadméterű egyenesek, nagyobb

sugarú kanyar (ami pont illeszkedik a másik külső ívére) plusz egysávos utak, amelyekkel mind a fantáziánk, mind a pénztárcánk elszabadulhat. A variációk száma végtelen, a Hungaroringet is elkészíthetjük boxutcával, lelátókkal együtt. Ráadásul valamelyik lelkes programozó lelkű német egy számtech II. házi feladat nehézségi szintjén rakott össze egy ingyenesen letölthető univerzális pályatervező programot, amelyben jó mérnök módjára mindent megtervezhetünk gyorsan és kényelmesen, mielőtt bármit is összeépítenénk.

Akinek nem elég csak a pálya variálása, az vehet még körszámlálót, lámpákat, épületeket, embereket, egyszerűen mindent, ami egy rendes terepasztalhoz kell. Hiába nem forgalmazzák több mint tíz éve, tele van velük az internet. Kivéve a ritkaságnak számító autókkal. Tucatszámra szerepelnek a Porschék, Ferrarik, Audik, vagy 1-es BMW-k, de a VW Transporter csak nagyon ritkán kerül eladósorba, akkor is 60 euróért. Nem csoda, hiszen a legelső szériában gyártották őket mentős, illetve rendőrségi kivitelben. Gyönyörű kidolgozás, strapabíró kék villogóval a tetején. Csak ennyi pénzért akár két használt szettet vehetek itthon...

Szerencsére van olcsóbb út-mód is a gyári holmik megvásárlása-

nál. A pályaelemek kellő kezűgyességgel átszabhatóak, de az autók tuningolásánál kezdődnek az igazán látványos dolgok. Utóbbihoz megkeverülhetnek a következő elemek: egyenirányítók, feszültségszabályozók, tranzisztorok, kondenzátorok, ellenállások és LED-ek. Mire is jók ezek? Féklámpához.

Megkímélek mindenkit a kapcsolási rajztól, inkább gyorsan demonstrálok az esetet. A gyárilag beépített 12 V-os rizsszem izzó - amiből ráadásul csak elől van mindössze egy darab - ritkán kapja meg a maximális feszültséget, így érdemes feszültségszabályzóval állandó 6 V-ra redukálni a világítási rendszert. A diódák miatt kell az egyenirányító, az ellenállás pedig a LED-ek megfelelő feszültségszintjét hivatott beállítani. Eddig meg is van előre és hátra is kettő-kettő helyzetjelző. Mi történik, ha levesszük a „gázt” a kanyar előtt? Leesik a feszültség, nyit a tranzisztor, záródik egy másik áramkör, a kondenzátorokban tárolt töltések pedig felkapcsolják a féklámpákat. Egyszerű, mégis látványos megoldás, hobbielektronikai boltban összevásárolva kocsinként maximum 700 forintba kerülnek az alkatrészek. Ugyanez igaz a rendőrségi autókra is, csak ide még bejön egy plusz elem: egy db villogó LED. Ha pedig kevés a sima kékfény, építhetünk astabil multivibrátort a kasztni alá.

Röviden ennyi a lényeg, akit jobban érdekel a téma, vagy szeretne belevágni saját projektbe, látogassa meg a német nyelvű www.carrera-servo-140.de honlapot, vagy ugorjon fel a Közhír blogra, ahova pár képet és videót gyűjtöttem a témában.

Dondó

Szerencsés szerencsétlenség II.

Két számmal ezelőtt olvashattatok cikket egy F-15-ös vadászgép szerencsés megmeneküléséről. A repülés világában sok hasonlóan érdekes, bár kevésbé látványos eset létezik. A következő sorokban egy ilyen esetről lesz szó.

A második világháború idején, az Amerikai Egyesült Államok hadba lépése után megindult a hadianyag nagy mennyiségű szállítása a szövetséges országok számára, mint pl. Anglia és az akkori Szovjetunió. Azonban nem csupán technikát adtak át, hanem a U.S. Army Air Force (USAAF - az Amerikai Egyesült Államok Légierőjének elődje) repülőalakulataiból is több át lett vezényelve Európába. Két lehetséges mód kínálkozott a feladat végrehajtására. Az egyik lehetőség az volt, hogy a gépeket beládozzák és hajón szállítják át, de ezzel kitették volna őket az ellenséges felszíni erők, illetve tengeralattjárók támadásának. A másik lehetőség az volt, hogy a távolságot saját szárnyukon, repülve teszik meg. Mérlegelve az előnyöket és veszélyeket az utóbbi mellett döntöttek.

Az 1. ezred 94. századát az elsők között vezényelték át, melyek akkoriban a Lockheed P-38-as Lightning-ot repülték. Az áttelepülés a kor technikai sajátosságai miatt sokkal nagyobb kihívás volt, mint napjainkban. A gépek sebessége, hatótávolsága miatt több közbenő technikai leszállásra is szükség volt. Ilyenkor a személyzet pihenhetett, illetve a repülőgépeket is fel tudták készíteni a következő szakaszra.

Az eredeti tervekben öt szakasz szerepelt. A rajt, melyet hat darab P-38-as és két darab B-17 Flying Fortress alkotott, egy bombázó ve-

zette. A bombázó alkalmas volt a raj vezetésére, hiszen alapvetően arra tervezték, hogy rakományát nagy távolságokra jutassa el, ennek megfelelően rendelkezett a pontosabb navigáláshoz szükséges berendezésekkel és navigátorral.

Az első két szakaszt sikeresen teljesítette a raj, a másodiknál viszont az egyre vastagodó felhőréteg miatt egyre magasabbra kellett emelkedniük. A folyamatosan romló időjárás és az állandó felhőkerülgetés miatt már nem maradt elég tüzelőanyag a repülőgépekben az eredeti cél eléréséhez, de a visszatéréshez sem, ezért a raj tagjai utasítást kaptak az alattuk elterülő jégmezőre irányuló kényszerleszállásra. Ezt minden repülőgép siker-

rel teljesítette is, csupán egy P-38-as rongálódott meg súlyosabban, mikor a leszállás során átvágódott és a hátára fordult. Pilótája szerencsére csak könnyebben sérült meg. Mivel nem volt várható, hogy rövid időn belül ki tudják menteni őket, ezért a bombázókból alakítottak ki menedékhelyeket, hiszen csak bennük férhettek el mindannyian. Végül nyolc napba telt, mire megérkezett a segítség, és vissza tudták vinni őket a kiindulási repülőtérre. Gondolhatnánk, hogy akkor a történet itt véget is ér. A személyzetek épségben visszatértek, a gépeket pedig leírták veszteségnek. Nos, szerencsére nem így történt.

A '70-es években két üzletember elhatározta, hogy megkeresi a gépeket és lehetőség szerint meg is menti őket. Azonban több problémába is befutottak. Először is meg kellett találni a gépeket. Többszöri próbálkozásuk ellenére ez csak 1988-ban sikerült. Ekkor már mindegyik

repülőgép a jég alatt volt (az idők során lehullott hó jéggé alakult a gépek körül), így újabb problémaként meg kellett oldani a kiolvasztásukat és kiemelésüket. Tucatnyi próbálkozást követően végül 1992-ben jártak sikerrel. Ekkor sikerült az egyik Villámhoz lejutniuk, amely ekkor már 75 méter mélyen volt. A kiolvasztáshoz egy saját fejlesztésű berendezést használtak. Ez egy fém kúp volt, melyben forró vizet keringettek, így egy megközelítőleg 1,2 méter átmérőjű furatot tudtak készíteni.

A gépet még lent darabokra szedték, majd így hozták a felszínre. A körülmények ellenére a repülő meglepően jó állapotban átvészelte a közel ötven évet. Mindössze a borítás volt kissé „viseltes”. Sajnos ugyanez nem volt elmondható a bombázókról. Ezek szerkezete már sokkal jobban rongálódott, így a továbbiakban nem fektettek energiát megmentésükre.

A felújításra optimista becsléssel két évet szántak. Végül közel tíz évnek kellett elteltie, mire minden munkát befejeztek a gépen. A fáradtságos munka azonban megérte, hiszen 2002. október 26-án újra a levegőbe emelkedhetett Middlesbrough-ban a Villám, mely a „Glacier Girl” nevet kapta, utalva nem mindennapi történetére. A repülőt 2006-ban vásárolta meg Rod Lewis, így a Lewis Air Legends gyűjtemény tagja lett. A repülőgép napjainkban a repülőnapok egyik szívesen látott vendége.

Anti

1Q84

Emlékszel minden mozzanatra? Hogy mit tettél tegnap vagy tavaly? Észrevennéd, ha eltűnne egy zabpehely a dobozból? Amennyiben nem, és ez nem egy HaBár bulinak köszönhető, akkor ez a te könyved!

A könyv eredetileg japán nyelven jelent meg a hazájában. Murakami Haruki keze munkáját dicséri a 3 kötetes regénycsalád. A címet egy japán szójátéknak köszönhetjük, hiszen a Q-t a 9-hez hasonlóan „kju”-nak ejtik. Szerencsére a magyar nyelv is megenged legalább ilyen minőségű szójátékokat. Így találta rendkívül jó érzékkel Erdős György az Ezerkülöncszáználcvannégyszázötödik kötet alcímét. Alapvetően nem egy, az egyetem mellett 3-4 nap alatt elolvasható könyvről beszélünk, hiszen a három könyv külön-külön is elfoglalná a táskánk javát.

A történetet a három főszereplő meséli el. Természetesen fejezetenként váltják egymást, könnyítve a dolgunkon. Így is lesz min gondolkodni, és lesz mit néha visszaolvasni, hiszen nagyon szokatlan keresztnevekkel fogunk találkozni: a japán utónévkönyv egy igen szép szeletét kapjuk meg. A könyv olvasása benyomásra talán az orosz vagy izlandi művekhez hasonlítható.

Amint megküzdöttünk a nyelvi különbségekkel, már kezdetjük is átengedni magunkat a történetnek. Egy olyan világot kapunk, ami első látásra semmiben sem tér el a miénktől. Az

első ároktól az utolsó fűszálig mindent ismerősnek érezhetünk. Egyedül a főszereplők bizonygatják nekünk oldalról oldalra, hogy itt bizony valami más. Aomame (akit az első fejezetben ismerhetünk meg) például észreveszi, hogy a rendőrök félautomata fegyverrel járőröznek az utcákon. Vagy épp olyan vezércikkeket olvas a tegnapi újságból, aminek emlékei a fejében egyszerűen nem léteztek. Hitetlenül olvashatjuk azt is, milyen, ha két hold van az égen. Ráadásul mindez csak annak köszönhető, hogy valaki lemászott egy tűzlépcsőn.

Kezd már értelmetlenné válni? Megnyugtató, hogy mindenre választ kapunk úgy, hogy közben jól szórakozunk, várjuk a következő fejezetet és reménykedünk, hogy egyszer minden visszaáll a régi kerékvágásba.

Imi

Kurt Vile: Wakin on a Pretty Daze

Hosszú böjtölés után ezekben a hetekben végre feltölthetjük a szervezetünket a rég óhajtott D-vitaminnal. Ehhez igazodóan a zeneajánló tárgya is egy napsütéssel, életigenléssel teli lemez az egyik kedvenc kortárs amerikai énekes-dalszerzőmtől. A Philadelphiából származó indie popzenész, Kurt Vile ötödik albumának már a tiritarka tűzfalat ábrázoló borítója is csupa-csupa boldogság.

Vile munkássága szervesen illeszkedik abba a szobakörülményekre hasonlító stúdiótechnikát alkalmazó, ún. lo-fi mozgalomba, ami a kétezres évek végén vált uralkodó irányzattá az amerikai rockban. Az ő középtempós zenéje többek közt azzal emelkedik ki a felhozatalból, hogy a pszichedelikus stílusjegyeket a country rockkal ötvözi, minél több visszhangosítással téve misztikussá a hangzásvilágot. A szövegek csak dekorációk; Kurt Vile kellemes hangja, „elnyújtott”, álmoskás énekstílusa, kis hangterjedelme intim környezetet teremt maga köré.

„Making music is easy” - motyogja az egyik dalban, amit nagyon őszintén elhihetünk neki; már a lemez terjedelme is egy kreatív alkotói időszakról árulkodik. Ha az előző korong az éjszakához kapcsolódott, ez mindenképpen a „hajnalodik, kiugrom az ágyból” életérzés hosszasan taglalása. Itt tényleg a zene az úr, a minden eddiginél szűkszavúbb szövegek a keleti part nyarait ábrázolják egyfajta minimalista Bruce Springsteenként.

A - majdnem - címadó, kis epizódokból álló dal tízperces, mégis egy impresszionista festmény hatását kelti. Hangszerek, tömény lo-fi effektek egész armadája sorakozik fel az albumon, a zengő basszbariton mégis mindig közbelép, mielőtt bármi giccsbe menne át. Noha van itt erősítőre lépős, nyers rockzene is (KV Crimes, Shame Chamber), a legtöbb dalra a varázslat tűnik a legalkalmasabb kifejezésnek. A fénypont a Was All Talk, ami hiába ötvözik egy rakás műfajt, az egészből a hallgató csak egy simogató nyári szellőt érez.

Ha nem is afelett érzett örömben fogod végigugrándozni a tavasz hátralevő részét, hogy Kurt Vile érett dalszerzővé vált, minden másra sok szeretettel ajánlom filmzenének ezt a lemezt!

Csaba

Kaméleon

Csajok, pia, pénz és átverések kendőzetlenül. Röviden így lehetne jellemezni ezt a kis hazánkban készült filmet. Egy játékidőnyi szórakozást várunk, amikor beülünk a moziba. Vajon egy magyar alkotás is hozza az elvárásokat?

A történet Budapesten játszódik. A filmben megformált alakokat magyar színészek alakítják, és hogy a kép teljes legyen, Goda Krisztina és Divinyi Réka személyében magyar tollakból pattant ki a sztori. Bármely városban és bármely korban játszódhatna, hiszen a cselekmény és a fordulatok önmagukban is megállnák a helyüket, de lelkünknek jólesően azért ismerős macskaköveken sétálnak szereplőink. Egy fiatal, nevelőintézetben felnőtt férfi (Farkas Gábor) körül forognak a legtöbbet a kamerák. A megismert tulajdonságainak felét is

A főszerepben: Nagy Ervin

csak két ívpapírra lehetne leírni, így maradjunk annyiban, hogy a negatív jellemzők élveznek prioritást. Gábor gyermekkori barátjával próbálja meg kicsalogatni a milliókat az egyedülálló, életkedvüket vesztett gazdag nőktől. A rengeteg kreativitás, trükk és egy kis sárm elég jó hatásokkal segítik elő a pénztárcák karcsúsítását. Ahogyan telik az idő, úgy találkozhatunk egyre bonyolultabb és körmonfontabb cselekkel. Hogy mindenfajta „spoiler” kerüljek, azért annyit elmondhatok, hogy a szálak itt is a szerelem felé gabalyodnak,

így nehezítve meg a zsványok egyszerű hétköznapijait.

A hazai filmek látványvilága kevés kivétellel ingerszegény és sötétbe hajlik. Esetünkben szerencsére szó sincs ilyenről. A megvalósítás dicséretet érdemel, hiszen észre sem vesszük, hogy nem egy, épp a mozikban játszódó hatalmas költségvetésű filmet nézünk. Ami ebben nagyon szokatlan, hogy nem csak a történetbe feledkezhetünk bele, hanem a színészi játékba és a jelenetekbe is. Nem szabad elfelejteni, hogy olyan színészek segítenek ebben, mint Csányi Sándor, Kulka János vagy éppen Hámori Gabriella.

Amennyiben egy kis nevetésre, tükön ülésre vagy szimplán csak egy jó filmre vágnátok, bátran ajánlom megtekintésre! A végén még talán arra is fény derülhet, hogy mit kaptak az inka nők az első randin.

Imi

Bányavakság

Májusban látható a Szkéné színpadán a Bányavakság című színmű, ami az író definíciója szerint „részben komédia”, de a vicces jelenetek csupán a komoly témák ellensúlyozására szolgálnak.

A történet kezdete szinte idilli: kis falu Romániában, egy testvérpár lakik a szülőktől örökölt régi családi házban, az idősebb fiútestvér a polgármester, és éppen a korrupció elleni harc érdekében egy rendőrt vár, akit az ellenlábas polgármesterjelölt ügyleteibe akar beavatni. Az első szerencsétlenség a rendőr érkezésekor éri Incét, ugyanis a „revizor” nem földije: a jórészt magyarok lakta faluba egy román rendőrt küldtek a központból.

A pálinka szerencsére minden nyelvbéli vagy nézetbeli ellentétet felold. Estére már szerelmi szál is kezd szövödni a román rendőr és Iringó, a polgármester húga között. A férfi másnap elkezd nyomozni a faluban, és fröccsözgetés közben hallgatja a falusiak történeteit. Kiderül, hogy nem csak a konkurenci-

ának, hanem a jelenlegi polgármesternek is vannak kétes ügyei, sőt a húga is rejteget súlyos titkokat.

Izabella, Ince lányának megjelenése fordulatot visz a történetbe, vele megjelenik a nacionalista Izsák, az ellenlábas jelölt, aki rögtön összetűzésbe keveredik a rendőrrel. Izabella nagy csalódást okoz apjának, mikor kiderül, hogy hiába tanult

hat-hét évig egy bölcsészszakon, most egy, az apja által mélységesen megvetett hipermarketben dolgozik takarítónőként.

A komédiának vége, a részeg rendőr mindenkit szembesít a róla megtudott, elsuttogott pletykákkal és tényekkel; ezzel a tudással viszont a bűnösök nem hagyhatják életben, így az addig egymással gyűlölködő két jelöltnek össze kell fognia és bűnrészességet vállalva meg kell ölteniük.

A Bányavakság egy trilógia középső része, ugyanazon az erdélyi településen játszódik, mint az első rész, a Bányavirág, csak más szereplőkkel, így az előzmények ismerete nélkül is érthetőek a történések. A harmadik rész, a Bányavíz is hasonló közegben játszódik, és hasonló témákat dolgoz fel.

Zsófi

Kolikonyha

Remélhetőleg már kipihentétek a Kari Napok fáradalmait, már felszívódtak magatokat az utolsó nagy zéháhajrához, és igyekeztek a lehető legtöbbet és legjobbat kihozni magatokból tanulás terén. Ugye, így van? Valószínűsítem, hogy legtöbbször már hetek óta nem volt otthon, és nem is ettetek rendes kaját az elmúlt napokban, úgyhogy itt az ideje egy kis főzőcskézésnek, hiszen mégsem élhettek folyamatosan nyomiszendvicsen meg tejfölös tésztán.

Mikor ettetek utoljára levest, amire nem az volt írva, hogy csipős vagy currys csirkehús? Gondolom, elég régen... Eljött hát a megfelelő pillanat egy kis gyümölcsleveshez, mert szeretem gyümölcsöt is utoljára kari napok alatt láttatok valamelyik üveg címkéjén.

Hozzávalók: 2 dl főzőtejszín, 1 csomag puncs ízű pudingpor, 1 üveg meggybefőtt, 1 doboz őszibarack, pár szem szegfűszeg, őrölt fahéj, cukor, só, citromlé.

Elkészítés:

Egy közepes fazékban 1,5 liter vizet forralunk, hozzáadunk két kávéskanál fahéjat, öt-hat szem szegfűszeget, két-három evőkanál citromlevet, egy csipet sót és kb. négy evőkanál cukrot. A meggyet kimagozva, a barackot apróra szeletelve beletesszük az ízesített vízbe. A pudingport a főzőtejszínnel egy kis tálban csomómentesre keverjük, és hozzáöntjük a leveshez habarásként.

Főzés közben érdemes megkóstolni, mert kevés lehet a cukor; ha kellően savanykás a meggy, ekkor még nyugodtan lehet utóízesíteni saját ízlésünknek megfelelően. Pár percig még kavargatjuk a tűzön, majd elzárjuk, hidegre tesszük, és hűtve fogyasztjuk. Egyébként bármilyen

gyümölcs belefőzhető, mehet bele szilva, alma, eper. Érdemes idénygyümölcsökből főzni, főleg, amikor éppen idényük van!

Az édességnek is jól beillő vegyigyümölcs után főételként elkészítjük a magyar ételek egyik királyát, a pörköltet, ugyanis ez mindig jól jön, ha össze kell dobni valami finomat. Ezzel elkápráztathatjátok otthon a szüleiteket, de a (nem finnyás) barátok és barátnők is nagyon szeretni fogják!

Hozzávalók:

70 dkg sertéscomb, 2-3 közepes fej hagyma, 2 kis doboz sűrített paradicsom, só, bors, őrölt csemege pirospaprika, zsír, ételízesítő.

Elkészítés:

A húst tisztára mossuk, apró kockákra szeleteljük, nyugodtan rajta maradhat egy kis zsíros rész is, attól csak még finomabb lesz készen az étel. A hagymát megpucoljuk, minél apróbbra vágjuk, ez fogja megadni a pörköltünk alapját és szaftosságát. Egy nagyobb lábasba teszünk bőven zsírt (akár 2-3 fakanálnyit is elbír). Ha ez elolvadt, ráteszszük a hagymát, és üvegesre dinszteljük. Amikor már serceg, és szép átlátszó a hagyma, levesszük a tűzről, teszünk rá kb. 3-4 kávéskanál pirospaprikát, ráborítjuk a sűrített paradicsomokat, hozzáadjuk a kockázott húst, megszórjuk ételízesítővel, sóval és borssal - mindenből mehet 2-3 kávéskanálnyit -, jól átforgatjuk, és visszatesszük a tűzre. Pár percig néha megkavarva

így hagyjuk, majd hozzáöntünk annyi hideg vizet, amennyi éppen elfedi a húst. Lassú tűzön, lefedve főzzük. Olykor érdemes ránézni, átforgatni és megkóstolni. Ilyenkor bátran adhatunk még hozzá fűszert kedvünk szerint, amennyiben az első ízesítés még nem bizonyult elegendőnek. A hagyma-zsír-sűrített paradicsom trió fogja megadni ennek az ételnek a pikantériáját, ugyanis kész állapotban elég masszív és sűrű szaftban fog fürdeni a finom pörkölt husink. Akik esetleg a csípősebb ízek kedvelői, bátran megbolondíthatják a csemegepaprika mellett egy kis csipős paprikával is, de jobb óvatosan bánni vele, nehogy elvegye az egyébként istenien finom ízeket az ételtől.

Köretként sima sózott főtt krumplit vagy burgonyapürét javaslok, mellé pedig kihagyhatatlan valami igazán ízletes savanyúság: a vegyes vágottól a kovászos uborkán át a savanyú káposztáig bármi megfelel hozzá, a lényeg, hogy legyen, és együk hozzá, elkerülve a gyomorrontás egyébként elég nagy esélyét!

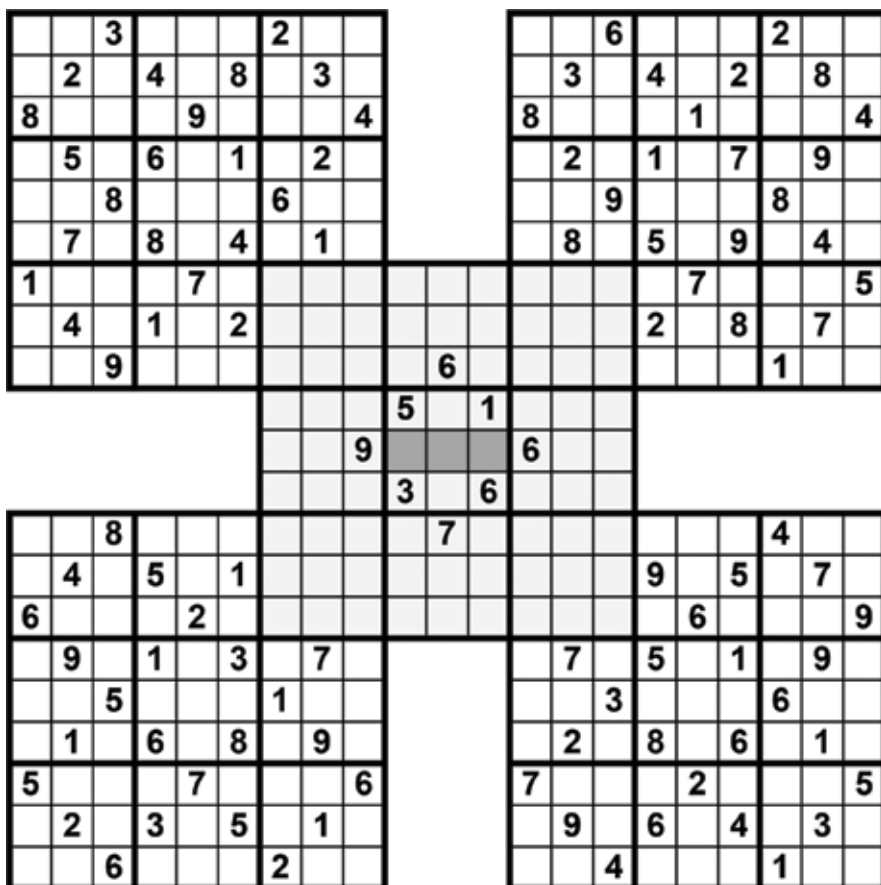
Amennyiben nyáron készültök hasonló főzőakcióra, tudom javasolni a bográcsos változat elkészítését, ami alapvetően sokkal finomabb (nem tudom, miért, biztos a bogrács ízétől - sosem nyaltam még meg egyébként...), és jó alapja lehet egy hangulatos kis kerti partinak vagy random sörözgetésnek.

Jó étvágyat a finomságokhoz!

Zsu

Rejtvény

A félév utolsó Közhírében ezúttal egy különleges sudokuban - mely 5 db 9x9-es táblából áll - próbálhatod ki, hogy mennyire vagy ügyes.

Ha sikerült jól kitöltened a mezőket, és szeretnél nyerni egy páros belépőt a Székén Színház Bányavakság című május 29-i előadására, akkor küldd el a szürkével jelölt három mezőbe beírt számokat a kozhir@kozlekkar.hu-ra május 21. éjfélig! Jó szórakozást a rejtvényhez!

Nem mi mondtuk...

Rovatunkban tisztelt oktatóink legnépszerűbb mondataiból gyűjtöttünk össze egy csokorra valót.

„Legyenek szívesek balról jobbra, fentről lefelé, és a papírnak legfeljebb két oldalára írni!”

(Közlekedés-gazdaságtan)

„Fázis a VIK-eseknek a befalazott malacnózi.”

(Anyagismeret)

„Idejött logisztika MSc-re, első óra után odajön, hogy: „Mi az a logisztika?”. Ez folyik a csapból is. -ANYÁD!”

(Logisztikai rendszerek)

„Kecskének is van szakáll, nekem is van...”

(Anyagismeret)

„Neked nem logisztikus kell. Raktáros!”

(Logisztikai rendszerek)

„Kiféle, miféle, kefél-e?”

(Anyagismeret)

„Műkéz, múlt, Műgyetem!”

(Logisztikai rendszerek)

„Nomen et omen. Ahogy a művelt francia mondja akinek latin volt az anyja.”

(Anyagismeret)

„Olyan okos, mint ide Lacháza!”

(Logisztikai rendszerek)

„Bűvész keveri kanállal a kávé, kiveszi, villa. És mindenki el volt hűlve. Frászt! Ismeri a fázisdiagramot!”

(Anyagismeret)

Személyiségvédelmi okokból nem közöljük az iménti idézetek alkotóját és természetesen gyűjtőjét sem. Viszont egy újabb ok, hogy mindenki gyakrabban járjon órákra és többet jegyzeteljen.

Humor

- Ej, hát milyen pincér maga?
- bosszankodik a vendéglős - Már megint eltört egy pezsgőspoharat. Remélem ez volt az utolsó!

- Nem, főnök, még van belőle három.

- Mi a hasonlóság a laposelem és a könnyűbúvár között?

- Ha a sarkait összekötöd mindkettő hamar lemerül.

Leül a vendég az asztalhoz. Odamegy a pincér és azt mondja:

- Elnézést uram, de ez az asztal foglalt!

- Akkor vigye el és hozzon egy másikat! - válaszol nyugodtan a vendég.

- Mondja, Pista bácsi, maga mit szokott csinálni, ha este nem tud elaludni?

- Én? Elszámolok háromig.

- Tényleg? Csak háromig?

- Igen, háromig, de van úgy, hogy fél négyig is.

Sevillában a bikaviadalok idején a nagyon drága Torero nevű vendéglőben esténként felszolgálják a legyőzött bikák heréjét, petrezselemmel, kakukkfűvel ízesítve. Gazdag amerikai turista bemegy az étterembe, és herét rendel. A főpincér hozza ezüsttálban, leveszi a fedőt és megmutatja a vendégnek. Két kis diónagyságú gömb van benne.

- Mi ez? - kérdezi a meghökkent turista.

- Sajnos uram, ma a bika győzött.

Három fiú vitatkozik az iskolában, kinek az apja a leggyorsabb futó.

- Az én apám olyan gyors, hogy ha kilő egy nyilat, megelőzi menet közben - mondja az első.

- Az enyém lövész, és olyan gyors, hogy ha lő egyet, hamarabb ér célba, mint a golyó - mondja a második.

- Az semmi. Az én apám fél ötig dolgozik, és minden nap már négykor otthon van...

- Kérem, ebben a tyúkhúslevesben nincs hús!

- Na és! A halászlében sincs halász!

Két processzor beszélget a buszon...

Két barátnő beszélget:

- Igaz, hogy válni készülsz, Edit?

- Igaz.

- Ha így van, ajánlhatok neked egy kitűnő ügyvédet.

- Köszönöm, felesleges. Már találtam egy jól kereső, szimpatikus mérnököt.

Rendő: - Nézze. Elkaptuk a tolvajt, aki önhöz betört. Mindent bevallott, mindent visszaadott. Itt kell aláírni.

Áldozat: - Látni akarom! Beszél-nem kell velem!

Rendő: - Minek?

Áldozat: - Éjjel kettőkor úgy surrant be, hogy a feleségem nem ébredt fel. Érdekel a technikája.

Megy az orosz vonat Szibériában. Egyszer csak megáll. Az utasok kérdezősködnének:

- Mi történt?

- Mozdonyt cserélnek.

- Mire?

- Vodka-ra!

- És akkor hogy fogunk tovább menni?

- Részegen!

A tanárnő sírva szalad be a szünetben az igazgatóhoz:

- Igazgató kartárs! Móricka az egész osztály előtt azt mondta, hogy menjek a fenébe, és hogy a büdöslábú igazgató pedig fogja be a pofáját.

- Ki ennek a Mórickának a papája?

- Ő a városi párttitkár.

- És a mamája?

- Ő a Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke.

- Akkor tudja mit? Én elmegyek lábat mosni, és befogom a pofámat, maga pedig kartársnő, menjen a fenébe!

Két informatikus hallgató beszélget:

- Tudod hány csaj lakik a kollégiumban?

- 1024.

- Ez biztos?

- Persze. Kettő a tizediken.

A székely apa összehívja három fiát.

- No, pulyáim, hát melliktek dűtötte bele a budit az árokba?

Persze egyik sem jelentkezik.

- No, akkó mostan elmeséllem nektek, hogy a George Washingtonék is vótak hárman testvérek, osztán eccő az apjok megkérde, hogy mellikük vót, aki a cseresznyefát kidűtötte. Hát, a George Washington, bizony nem szívesen, de jelentkezett, mert hát ő vót. No, ekkó az apja megdicsérte, mert hát ugye becsületesen bevallotta és büszke vót a fiára. Úgyhogy mostan újból mekkérde, hogy melliktek dűtötte a budit az árokba. Kisvártatva jelentkezik az egyik gyerek:

- Hát én vótam az, apám.

No, kap is egy akkora nyakast, hogy a szeme jójózik, ki is fakad:

- De hát apám, hát a George Washingtonék?! Meg a cseresznyefa?! Nem kend meséte, hogy amikó jelenkezett, akkó az apja dicsérte, meg büszke vót?!

- Dehonnem. Csak hogy a George Washingtonnak az apja nem út fönn a fán!

Idős hölgy egy öreg lámpát dörzsölget. Egyszer csak elé ugrik a dzsinn, és azt mondja, hogy teljesíti az agg dáma egy kívánságát.

- Nézd csak dzsinn - szól az élemedett korú hölgy -, itt a macskám az ölemben. Nosza, változtasd át királyfivá!

Csiribí-csiribá, eltűnik a macska, és ott áll a helyén a daliás királyfi. A veterán hölgy elragadtatott sikollyal veti magát a karjai közé, mire a macskából lett királyfi megcsóválja a fejét:

- No, mama, még most sem bánod, hogy kiheréltettél

- Mondja, pincér, mit keres az asztal alatt? - kérdi fizetés után a vendég az étteremben.

- Nézem, hogy nem pottyant-e oda a borraivaló.

-Miért sírsz, kisfiam?

-Mert apu ráütött kalapáccsal az ujjára?

-Ezért igazán nem kell sírnod.

-Először én is nevettem.

új nemzedék
központ

QUART

BEMUTATJA

2013

EFOTT
CSAK SZABADON...
ZÁNKA JÚNIUS 25-30.
ÚJ NEMZEDÉK KÖZPONT

CORVINUS

HÁZIGAZDA

FAITHLESS /UK/ DJ SET & LIVE PA

DENIZ KOYU /GER/ DANNY AVILA /ESP/ ALEX KENJI /ITA/
DELTA HEAVY FT. DYNAMITE MC /UK/ QUIMBY
TANKCSAPDA KOSHEEN DJS /UK/ KISCSILLAG
N.O.H.A. /USA/ PUNNANY MASSIF VAD FRUTTIK BRAINS
SUPERNEM JULIA CARPENTER KAUKÁZUS IRIE MAFFIA
ANNA & THE BARBIES PÉTERFY BORI BÉLGA THE CARBONFOOLS
PADDY & THE RATS CHRIS LAWYER HS7 HŐSÖK COMPACT DISCO
AKKEZDET PHIAI ANIMA SOUND SYSTEM ROAD SUBSCRIBE
GANXSTA ZOLEE ÉS A KARTEL DEPRESSZIÓ OCHO MACHO
DSP MAGASHEGYI UNDERGROUND NAGY FERÓ ÉS A BEATRICE
SOERII & POOLEK ALVIN ÉS A MÓKUSOK INTIM TORNA ILLEGÁL
BYEALEX KOWALSKY MEG A VEGA FIRKIN
★ EFOTT SPECIAL GUEST: LAYZEE-MR.PRESIDENT /GER/ ★

ZÁNKA
JÚNIUS
25-30.

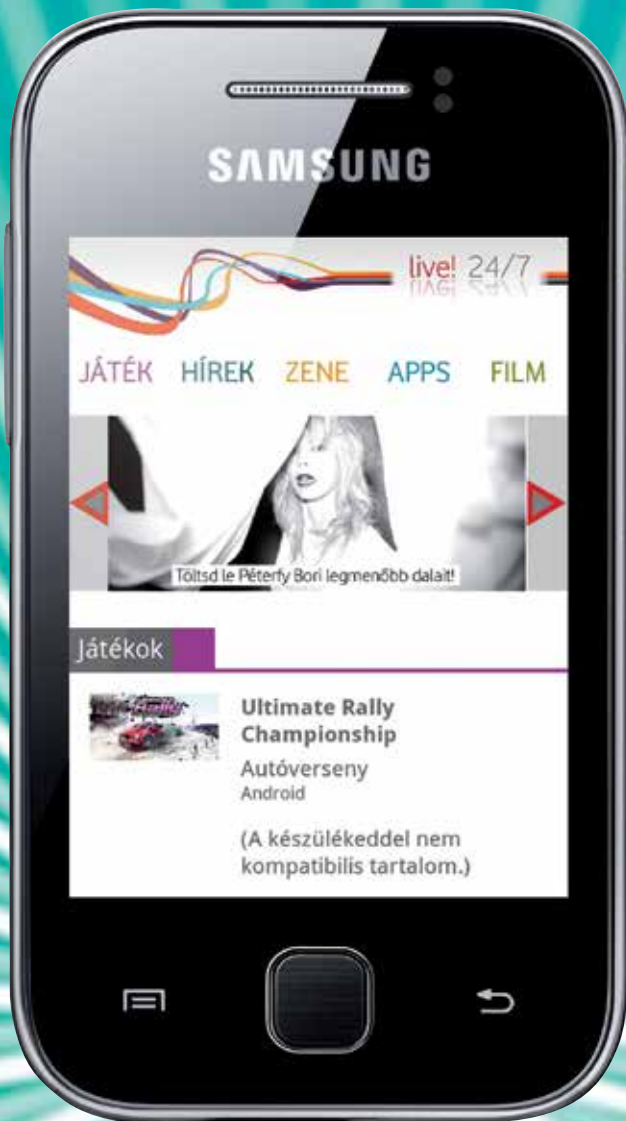
AKCIÓS HETIJEGEK!
A FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEKBE JÚNIUS 21-IG!
15.490FT
KERESD AZ EFOTT DEALER-T!

FACEBOOK.COM/EFOTT

WWW.EFOTT.HU

JEGYEK KAPHATÓK:

Samsung Galaxy Y 1Ft

ha a Kredit tarifát
választod

A hónap legtutibb ajánlata

csak rólad szól

A Vodafone Kredit tarifaajánlat 2011. szeptember 19-től visszavonásig, a készülékajánlat 2013. 04. 2-től érvényes visszavonásig, illetve a készlet erejéig. A Vodafone Kredit tarifa magyarországi oktatási intézmény által az Előfizető nevére kiállított és érvényesített diákigazolvánnyal vehető igénybe, feltétele 18-26 év közötti életkor. Egy előfizető egy Vodafone Kredit vagy Vodafone Matrix fiataloknak tarifát köthet. A Vodafone Kredit tarifacsomag 100 MB/hó adatforgalmat tartalmaz, amely adatforgalom felett nem számolunk fel túlforgalmazási díjat, viszont az adatforgalom sebességét csökkentjük. A Vodafone Kredit tarifa a betöltött 26. életév után még két évig megtartható, de a betöltött 28. életév után elvész. A szerződéskötést megelőzően az Előfizető hitelképesség vizsgálaton esik át. A vizsgálat eredményének függvényében a Vodafone jogosult a szolgáltatás igénybevételét előleg vagy egyéb más biztosíték (pl. bankgarancia, kezesség stb.) adásához kötni. Amennyiben a határozott időtartam lejártá előtt min 30 nappal egyik fél sem kéri az előfizetői szerződés megszüntetését, úgy az, a határozott idő lejártával határozatlan idejűvé alakul. Ha a szerződés két éven belül megszűnik, illetve alacsonyabb havi díjra történő váltás esetén az előfizető kötbér megfizetésére köteles. A 2 éves határozott idejű szerződés lejártával a csomagok havidíja a mindenkor ÁSZF 1. sz. Díjszabás melléklete szerinti havidíj. Hálózati lefedettségünket megtekintheted a www.vodafone.hu weboldalon. A 3G/HSDPA/HSUPA-technológiával lefedett területeken az internetszolgáltatás általános elvárható le- és feltöltési sebessége 2/1 Mbit/s; a garantált sebesség az újszabályozásnak megfelelően az esetek 100%-ára vonatkozóan adandó meg, ennek értéke 0/0 Mbit/s. A készülék paraméterek a gyártóktól származnak, a Vodafone a nyomdahibákért nem vállal felelősséget. A Vodafone fenntartja a jogot az árak és a díjak módosítására. A képeken látható fotók illusztrációk. További információk: az üzletekben, a www.vodafone.hu/kredit oldalon, a Lakossági ÁSZF-ben és a belföldi hálózathálóból díjmentesen hívható 1270-es számon.